

X. évf. 1-2. szám

2020 január-február

Komárom-Esztergom megyei könyvtárszakmai folyóirat

(A Téka Téma utódja)

<http://kemlib.jamvk.hu>

<http://epa.oszk.hu/02700/02762>

Kiadja a József Attila Megyei és Városi Könyvtár

2800 Tatabánya, Fő tér 2. **Felelős kiadó** Mikolasek Zsófia igazgató

Felelős szerkesztő: Szilassi Andrea.

Rovatvezetők: Suller Ildikó Tünde, Fábián Ildikó, dr. Horváth Géza,
Márku Mónika, Mikolasek Zsófia, Szilassi Andrea.

Műszaki szerkesztés: Szilassi Andrea

ISSN 2062-5782

TARTALOM

Megyei körkép

Suller Ildikó Tünde (Tatabánya)

Együtt az olvasóvá nevelésért – Szakmai nap óvodapedagógusoknak, tanároknak és könyvtárosoknak 4-5. oldal

Tari-Székegy Karola (Tatabánya)

Lévai Ádám grafikus kiállításáról 5. oldal

Tari-Székegy Karola (Tatabánya)

A Bányász Képzőművészeti Kör kiállításmegnyitójáról 6. oldal

Horváth Szabolcs (Tatabánya)

6 éves lett az Olvasólámpa 6-7. oldal

Szilassi Andrea (Tatabánya)

Okosórákról és okoskarkötőkről a NetNagyi Klubban 7-10. oldal

Zantleitnérné Szébenyi Zsuzsanna (Tatabánya)

Silva klub Tatabányán 10. oldal

Kuglérné Szuroviák Szilvia (Esztergom)

Városunk, múltunk sorozat 7. kötet: Az Eggenhofer család 11-12. oldal

Hámosné Szőke Anna (Esztergom)

Teleki Balázs ortopéd főorvos járt a könyvtárban 12-13. oldal

Hámosné Szőke Anna (Esztergom)

Színesházaspár az esztergomi könyvtárban (Szűcs Nelli és Trill Zsolt) 14-15. oldal

[honlaphír] (Esztergom)

Igazgatóváltás az esztergomi könyvtárban 15. oldal

Mi történt a KSZR háza táján?

Tomasovszky Edit (Tarján)

Digitális kompetenciafejlesztés a tarjáni községi könyvtárban 16-17. oldal

Borbély Ilona (Ácseszér)

Interjú Stancsics Erzsébettel az Országos Táncsics Művészkör történetéről 17-18. oldal

Kitekintő

Horváth Szabolcs (Tatabánya)

Író-olvasó találkozó Vértessomlón 19-20. oldal

Gyereksarok

Suller Ildikó Tünde (Tatabánya)

Csajos nap a gyermekkönyvtárban 21-22. oldal

Suller Ildikó Tünde (Tatabánya)

Mesesarok 2020. 22. oldal

Dományi Zsuzsanna (Tata)

Író-olvasó találkozó Dóka Péterrel 23. oldal

Goldschmidt Éva (Tata)

Dirmeg-dörmög 24. oldal

Helytörténet, honismeret

Dr. Horváth Géza (Tatabánya)

Gyüszí László (1929-2019) halálára 25-26. oldal

Márku Mónika (Tatabánya)

Az MKE Helyismereti Könyvtárosok Szervezetének beszámoló taggyűlése és
szakmai programja 26-27. oldal

Dr. Horváth Géza (Tatabánya)

Thatha arx regia. A tatái vár metszetábrázolásai a XVI-XVII századból
- könyvismertető 28. oldal

ifj. Gyüszí László (Tatabánya)

Turizmus anno 29-34. oldal

Sajtófigyelő

Márku Mónika (Tatabánya)

2020 január 35-36. oldal

Márku Mónika (Tatabánya)

2020 február 36-39. oldal

Együtt az olvasóvá nevelésért – Szakmai nap óvodapedagógusoknak, tanároknak és könyvtárosoknak

SULLER ILDIKÓ TÜNDE

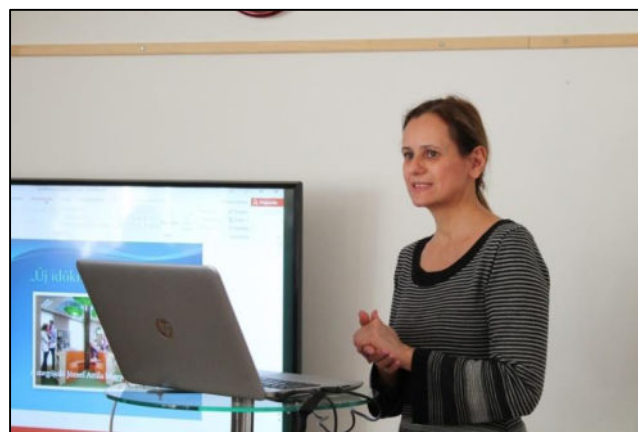
Lezárult „Az én könyvtáram”, a „Múzeumi és könyvtári fejlesztések mindenkinek” című program országos hatókörű könyvtári projektje. A projekt keretében többek között a köznevelés hatékonyságát és eredményességét szolgáló, új típusú kompetencia- és készségfejlesztő, és tanulást támogató könyvtári szolgáltatások valósultak meg. A jó gyakorlatok integrálásával 90 mintaprogramot alakítottak ki, amelyek az olvasói rétegek széles skáláján alkalmazhatók.

Ezen mintaprogramokról szándékoztunk hírt adni, amikor 2020. február 17-én szakmai napot tartottunk a fenti címmel. Szerettük volna közelebbről megismertetni a pedagógusokat, óvodapedagógusokat, könyvtárosokat a mintaprogramok adta lehetőségekkel.

Mikolasek Zsófia. A fotókat Tari-Székely Karola készítette
Mikolasek Zsófia, a József Attila Megyei és Városi Könyvtár igazgatónője a „Könyvtári programok a pedagógusok szolgálatában” című előadása

kapcsán kiemelte a könyvtár módszertan-alkalmazó szerepét, amely szerződésben rögzíti évi 4 mintaprogram kipróbálását 3 éven keresztül. Az egyes mintaprogramok rövid, színes videofilmjei mintegy „étvágygerjesztésül” szolgáltak a résztvevők számára.

Suller Ildikó Tünde

Ezt követően a JAMVK gyermekkönyvtárának csoportvezetőjeként könyvtárunk jövőbeli terveiről szóltam, kiemelve a bejáratott, jól működő programokat, valamint az új könyvtár céljaihoz illeszkedő terveinkről és a legfontosabb célcsoportjainkkal való kapcsolattartás nehézségeiről. A résztvevők feltehetik kérdéseiket, illetve mi is kérdeztünk – mi az oka a csoportok elmaradásának? Régebben rendszeresen, sok osztályt hoztak könyvtári órára a pedagógusok. Az utóbbi időszakban ez erősen megcsappant.

Dudásóvá Judita, komáromi gyerekkönyvtáros saját mintaprogrammal kapcsolatos tapasztalatait osztotta meg a hallgatósággal. A program végén minden résztvevő átvehette a projekt „Együtt az olvasóvá nevelésért” címet viselő kiadványát, amelyben egy átfogó rendszerezése található a 90 mintaprogramnak, egyéb, könyvtárhasználatra,

olvasóvá nevelésre vonatkozó tanulmányokkal egyetemben.

Lévai Ádám grafikus kiállításáról

TARI-SZÉKELY KAROLA

2020. január 8-án Lévai Ádám grafikusművész, tanár kiállításának megnyitójára került sor Népház utcai könyvtárunkban **“Lélekben mártózó”** címmel. A kiállítás 2020. január 8-tól február 21-ig volt megtekinthető.

Lévai Ádám számára nem volt ismeretlen a helyszín, mivel első munkatapasztalatai is ide kötik. *[A Jászai Mari Színház és Népház épületében található ez a fiókkönyvtárunk.]* Innen eredő barátságai szoros kapcsolatot jelentenek számára. A kiállítás anyagának összeállításában nincs különösebb rendező elv: célja a változatosság, színesség, utalva ezzel a könyvek világára. Grafikáiról a művész maga kívánt mesélni, melyet egy kerekasztal-beszélgetés keretében valósítottunk meg.

Személy szerint különösen érdekelt művészete, ezért előzetes találkozót beszéltem meg vele az Angol Parkban található Kiskastélyban. Előtte megtekintettem az itt éppen látható időszakos kiállítását a „Faun visszatér” címmel. Lelkesedése, mellyel alkotásait magyarázta, teljesen elragadott abba a mesebeli világba, melynek ábrázolásai a kastély falain függtek. A „faun” megtekintése után nem volt kétségem afelől, hogy sikeres lesz a kiállítás, mely akkor még előttünk állt. Valóban így lett!

A rendezvény teltházas volt, a művész fogyhatatlannak tűnő lelkesedéssel repítette messzi tájakra közönségét. Emlékeit felidézve adomázásba kezdett művei kapcsán. Beszért a Népházhoz való kötődéséről, szoros kapcsolatáról is. Hallhattunk grafikáinak születéséről, az alkotás örömről, indíttatásáról.

Számomra különösen meglepő volt, hogy hétköznapijain tanárként dolgozik. Így többnyire csupán éjszaka alkot. Ilyenkor határtalan képzelőerővel szárnyal, szinte egyetlen vonallal megalkotva rajzait. Elsőre egyszerűnek hatnak, de jobban megfigyelve komoly mögöttes tartalom fedezhető fel bennük – olykor fanyar humorral fűszerezve. Utalnak az élet nagy kérdéseire, mitológiára, politikára. Témáit könyvekből, televízióból, vagy az „egyszerű” hétköznapiokból meríti.

A kellemes, családi hangulat sejtetni engedte, hogy számos jelenlevő személy kíséri őt pályáján évtizedek óta.

Lévai Ádám. Fotó: Tarjáni Antal

Bemutatkozásában kitért arra is, hogy amikor kevesebb ideje van alkotni, névjegykártyákat ír, melyekre szórakozásképpen rajzol egy-egy figurát. Ezeket az apró rajzokat azután szöveges magyarázattal látja el. A kerekasztal-beszélgetés végén mesélt ezekről a kártyákról, felolvasott belőlük, ezt követően körbejártak a kiállítás résztvevői között. A rendezvényt záró kis állófogadás során, az asztalra kiterített kártyákat szemlélve az alkotó köré álltak, olvasták azokat, kedélyes hangulatú beszélgetésbe kezdtek, „a lélekben mártóztak”.

A Bányász Képzőművészeti Kör kiállításmegnyitójáról

TARI-SZÉKELY KAROLA

Telt házzal nyitottuk meg 2020. február 26-án soros kiállításunkat, a Bányász Képzőművész Kör kollektív tárlatát. Fontos a város múltja és jelene szempontjából e kiállítás, hiszen a kör alapító tagjai az egykoron bányász életet élő családokból kerültek ki. A Bányász Képzőművészeti Kör 1947-ben kezdte meg működését. Fő missziója a művészpálánták szellemi szárnyalásának segítése, támogatása, amely mind a mai napig tart. Így válhatott valóra a leendő grafikusok, rajzfilm-készítők, plakáttervezők, tűzzománc iránt érdeklődők álma.

Emlék a múltból. Forrás:

<http://www.artlimes.hu/cikk?id=479>

Rochlitz György. Fotó: Tari-Székely Karola

A kiállítást Rochlitz György, festőművész nyitotta meg, aki nem kevés ideig, 17 évig volt a művészeti kör vezetője. A megnyitót egy meglepetéssel indította. Három kisfilmet hozott a látogatók szá-

mára. Az első, még a kezdeti foglalkozások egyikén készült, amelyben narrátor kommentálja az eseményeket. A következő film a kör sikereit mutatta be. A harmadik pedig egy évek óta készülő rajzfilm volt Palás Tóni címmel. A vetítés meghozta a kívánt sikert, a visszaemlékezés mindenkit jó kedvre derített. Csillogó szemű nézők figyeltek a sorokból a vetítővászonra szegezett tekintetekkel.

Ahogy azt sejteni lehetett, a jelenlevők közül kevés volt azon vendégek száma, akik ne lettek volna érdekeltek a kör élete kapcsán. A jelenlevők közül több mint a fele tagja volt, vagy jelenleg is tagja a körnek. Így zajlott a kiállításra való ráhangolódás.

Az ezt követő állófogadás családi beszélgetésbe, vidám csevegésbe csapott át. Könyvtárunk ezen a napon összehozta az idős és fiatal generációt. Az alkotások pedig magukért beszéltek. Ahogy az elején már szó volt róla, nagyon vegyes érdeklődésű művészek alkották / alkotják a kört jelenleg is, melyet a válogatott anyag is tükröz. Van közöttük ceruzarajz, akvarell, olajfestmény, de akad köztük dombormű is. Ajánlom mindazoknak, akik szeretik szemlélni a művészi alkotásokat, továbbá azok számára is, akik nem mertek eddig belevágni saját művészetükbe.

6 éves lett az Olvasólámpa

HORVÁTH SZABOLCS

Idei második olvasólámpánkat 2020. február 10-én, hétfőn tartottuk a már megszokott Béla király körtéren található szakirodalmi részlegben. Az esztet egy örömteli bejelentéssel kezdte Nász János, a tájékoztató osztály vezetője, ugyanis 2014. február 10-én indult útnak az olvasóklubunk. Ennek apropóján - mivel tavaly nem tudtuk megünnepegni a jubileumot - ez alkalommal egy tálca süteménnyel kedveskedtünk az olvasóklubosoknak.

E hónapban Csoóri Sándorra emlékeztünk, aki február 3-án ünnepelte volna 90. születésnapját. Először jómagam ismertettem életét, munkásságát, díjait majd átadtam a jelenlevőknek a szót. Csoóri Sándorról hosszan beszélgettek most is a

klubtagok. Néhányuknak volt szerencséje személyesen is találkozni a költővel. A beszélgetésbe igen aktívan bekapcsolódott Nász János osztályvezető mellett *Hodossy Ildikó*, *Faggyas Lászlóné Rózsa* és *Hober Pali* bácsi is.

Fotó: Horváth Szabolcs

Az elhangzott versek: Anyám fekete rózsá, Anyám szavai, Menekülés a magányból, Önarckép, valamint a Macskapiac, amin magam is jót mosolyogtam.

Az est második felében - ahogy már megszokhattuk - kötetlen irodalomról volt szó. Most mentőrom, Szabó Julianna (Szalianna) egy novelláját hallhatta a csoport, melyet Hodossy Ildikó olvasott fel. Borka Zsuzsanna: Tündérek, királyok, istennők című saját kötetéből adott elő a csoportnak egy verset a szerző. Az est utolsó 5-10 percében egy kis kötetlen beszélgetést engedtünk a csoportnak arra az időre, amíg elfogyasztják a Hodossy Ildikó által készített finom sütitököket, és a Roberto cukrászda által készített krémes süteményeket. A csoport nevében köszönjük az édességeket!

Okosórákról és okoskarkötőkről a NetNagyi Klubban

SZILASSI ANDREA

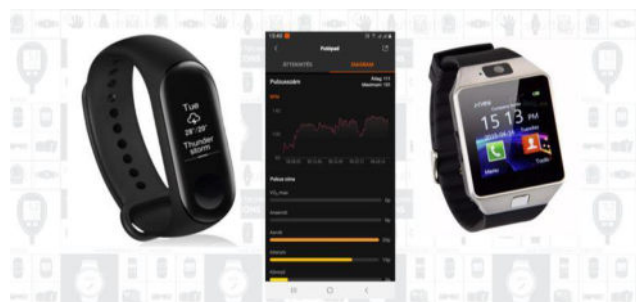
Ezt a témát tűztük napirendre februári klubprogramunkon, amellyel több célunk is volt. Egyrészt fontosnak vélem, hogy eloszlássunk néhány közkeletű félreértést e két okoseszközzel kapcsolatban, másrészt pedig érdemes lenne beszélni a használat előnyeiről, hátrányairól. Nem utolsó sorban pedig szeretnénk teret adni a személyes jó

tapasztalatok elhangzásának a megjelent vendégek részéről is! Ezek középkorú és idős emberek számára egyaránt értékesek lehetnek.

Fotó: Szilassi Andrea

Érdeemes tehát tisztázni, milyen tulajdonságokkal rendelkeznek az okoskarkötők és az okosórák. A webáruházak viselhető okoseszközeinek alapos mustrája, a kitartó tájékozódás sem ad elegendő információt minden értékes tulajdonságról. A magam részéről megfigyeltem, hogy az általam használt okoskarkötő szoftverje (pontosabban firmware-je) a vásárlás kezdete óta is frissült, új funkciókkal kiegészülve. Az újdonságokról pedig nem található információ a webáruházak termékismertetéseiben.

Okoskarkötő vagy okosóra?

Az összehasonlítás azért is hasznos lehet, hiszen a legtöbb ember – jó esetben is – csak a saját okoseszközét ismeri alaposan, ez pedig nem biztos, hogy elegendő tudást jelent. Aki pedig az egyikkel már rendelkezik, azzal elégedett, az nem valószínű, hogy vásárol magának a másik típusból is. Aki pedig még csak fontolgatja valamelyik beszerzését, azt nemcsak a bőséges választék ejti zavarba. Hiszen egy okoskarkötőre is elmondható, hogy időmérő eszköz is egyben, sőt mi több, ébresztésre, vagy stopperóráként is használható,

szívritmust és alvást figyel, stb. Akkor ezt miért nem nevezik szintén okosórának?

Vagy itt egy másik félreértés: Vannak, akik azt feltételezik, hogy az okosóra azért értékesebb, mert sokkal többet tud, ezért jóval hasznosabb, mint "szegény rokona". Ez a következtetés bizony nagy tévedés!

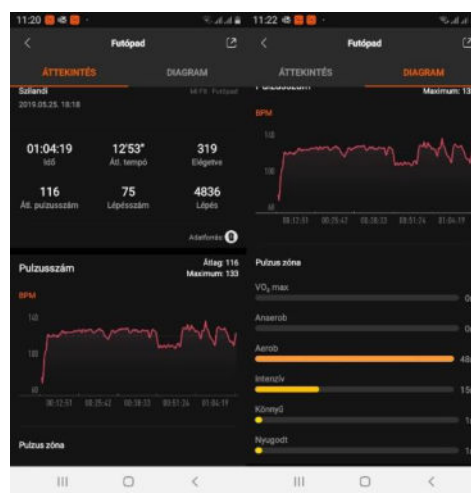
Hogy melyik eszköz-tulajdonság jelenthet értéket számunkra, és melyik inkább hátrányt, ez kizárólag a saját igényeinktől, életmódunktól függ, és nem a gyárilag beépített tulajdonságoktól, még kevésbé az eszköz árától. Vagyis egy adott személy számára lehet értékesebb egy olcsóbb okoskarkötő, mint egy méregdrága okosóra.

Számos történet kering az interneten arról, hogy életmentőnek bizonyult az Apple cég által gyártott iWatch azzal, hogy EKG vizsgálata megmutatta viselőjének szívproblémáját

Természetesen nem vitatom, hogy egy okosóra jóval több szenzorral és gazdagabb funkcionalitással rendelkezik, ebből adódóan többféle dologra is alkalmas. Típustól függően ilyen tulajdonságok lehetnek például: telefonálás az órán keresztül, zenehallgatás, telefon zenetárának vezérlése, EKG vizsgálat, fényképezés funkció, képnézegetés, alvás- és aktivitásfigyelés, lopás elleni védelem, stb. Csakhogy a lehetséges funkciók nem mindegyike jelent igazán értéket egy használó számára, hiszen ezek jelentős részére az okostelefon is alkalmas, amit továbbra is használni akarunk, ezért is hordjuk mindenhová magunkkal. És ott van a mérleg másik oldalán a hátrányuk: a sokoldalú funkcionalitás rövid üzemelési idővel társul. Ezért gyakori feltöltéseket igényel, másrészt a ráfröccsenő víztől óvni kell őket, mert károsodhatnak.

Találkoztam olyan okosóra-reklámmal, amelynek alapos áttanulmányozása után 6 órás üzemelési időt találtam a leírásában. Még az oly népszerű iWatch is naponta igényli a feltöltését, különben nem működik. A szenzorokat pedig nem lehet ki-csatolni, amivel energiatakarékosságot érhetnénk el. A víztől való védelmet pedig nem is olyan könnyű mindig biztosítani, ha a napi kézmosások gyakoriságára, vagy a mosogatásokra gondolunk. Ezek a hátrányos tulajdonságok jelenthetik azt, hogy nem mindenkinek érdemes okosórát vásárolnia magának! Az iWatch pedig csak iPhone-nal működik együtt, másféle okostelefonnal nem. Megnéztük még a Q8 okosóra funkcióit, amely 10 napig is bírja egy feltöltéssel.

Edzés után, a szinkronizálást követően a karkötő és az okosóra telefonos appja elemzést ad testünk edzés alatti állapotáról

Mint fentebb már szóba került, egy okoskarkötő is óra a maga nemében, még ha nem is nevezhető okosórának. Típustól és gyártótól függően sokféle funkcióval rendelkezik: például alvásfigyelés és elemzés, ébresztés, aktivitáskövetés, amely nemcsak lépésszámlálást, hanem az edzések alatti szívritmust is figyeli. Ezekről részletes elemzést olvashatunk telefonunkon a szinkronizálást követően. Van olyan okoskarkötő, amely képes folyamatosan figyelni szívverésünket, és riasztást küldeni ismerős személynek a telefonon keresztül, vagy akár alkalmanként megmérhetjük ezt, ha nem kapcsoljuk be a folyamatos figyelést. Hosszabb téltlenség esetén is küldhetnénk némelyikkel figyelmeztető jelzést ismerőseinknek. Akár az sms-ek és telefonhívások érkezését is jelezheti a

karkötő, bár beszélgetésre már nem alkalmas. Mutatja a megadott településre a helyi időjárást, sőt mi több, figyelmeztetéseket küld a karkötőre viharok és egyéb, rendkívüli időjárási helyzetekről a magyar Meteorológiai Szolgálat hivatalos jelzései alapján.

Feltétlen előnye az okosórákkal szemben, hogy jóval hosszabb üzemelési idővel használható. Némelyiküket (gyártótól, típustól függően) akár úszásnál, fürdésnél sem kell levenni, mert 50 méterig vízálló. Vagyis a kevesebb szenzor és kisebb funkcionalitás hozzájárul a hosszabb üzemelési időhöz. A saját karkötőm egy hónapig bírja egy töltéssel, mert nincs bekapcsolva mindig a Bluetooth-on keresztüli szinkronizálás, és a telefonhívások, sms-ek kezelését sem kapcsolom be. Ezzel meghosszabbítom az akkumulátor üzemelési idejét. Van olyan karkötő is, amely ennél is tovább, egy teljes évig működtethető egy gombellel.

Érintés és csúsztatás - e két mozdulattal lehet megjeleníteni ezen az apró kijelzőn az értesítéseket és számos, különféle funkciót

Ez a Xiaomi MiBand 3 karkötő megmutatja, milyen magasra szökött fel a vérnyomásunk az edzés alatt, hogyan alakult oxigénfelvételünk ezalatt, és végül: milyen pulzuszónákat érintett a teljesítményünk. Új funkció ennél az eszköznél, hogy okoscipő adatait is képes fogadni és elemezni.

Könnyű belátni, hogy azok számára, akik nem akarnak az eszközök rabjaivá válni, hanem csak használnák azokat – kényelmesebb megoldást jelenthet egy okoskarkötő az okosóránál. Ugyanakkor élvezhetik az aktivitáskövetés, alvásfigyelés előnyös szolgáltatásait egyéb hasznos funkciók mellett. Tudom, hogy a klubtagok közül többen is használnak ilyen viselhető okoseszközt. A továbbiakban bemutatunk egy interjút, amelyet az

egyik klubtaggal, *Kovács Judittal* készített unokaöccse. Tanulságos volt meghallgatni személyes tapasztalatait mind az okoskarkötő, mind az okosóra (iWatch) viselése kapcsán. A videó megtekintése után felhívtuk telefonon Juditot, és a megjelentek kérdéseket tehettek fel hozzá a látottakkal kapcsolatban. Ennek kapcsán kiderült, hogy nincs mindig a kezén mindkét eszköz. (Ezért is nem tudott elesésekor riasztást küldeni.) Az okoskarkötőt este odakészíti az ágyához, hogy kéznél legyen szükség esetén. Az iWatch okosórát pedig napközben viseli. Elmondta még azt is, hogy a karkötős riasztás esetén nem kell okvetlenül odamenni az beltéri egységhez, mert a lakás bármely pontjáról működik a kommunikáció. Beszélt még egyéb érdekes dolgokról is.

Kovács Judit története videót meghallgatható itt:

<https://youtu.be/FI3UIAWXHvc>

Elhangoztak más kérdések is a program végén, ezek megválaszolására is sort kerítettünk. Szó esett arról, hogy mit tehetünk, ha tájékozatlanok vagyunk az ajándékba kapott okoseszköz használatára, funkciói kapcsán. Mivel a használati útmutatók általában nagyon tömörök, apró betűsek, érdemes bevetni az internetes keresést a tájékozódáshoz. Persze ehhez pontosan ismerni kell, milyen gyártó milyen modellszámú termékéről van szó. Ezt azonban megtaláljuk a csomagoláson is. Egy webes keresés adhat videós használati útmutatót is a szöveges mellett.

Felmerült még az a kérdés is, hogy vakok és gyengén látók számára és készülnek-e ilyen eszközök? Csináltunk egy online keresést, és találtunk egy Braille írással tájékoztató okosórát, amely több mint 30 funkcióval képes tájékoztatni hozzáértő

vak viselőjét. Egy másik keresés lefuttatásával gyengén látók számára néztünk okosórákat. Találtunk is olyat, amely nagy számokat és betűket alkalmaz, ára is elfogadható, tehát használható lenne a romló látású emberek számára.

Silva klub Tatabányán

ZANTLEITNERNÉ SZEKENYI ZSUZSANNA

Emlékszem, gyermekkorom óta foglalkoztat a gondolat, hogy az élet többről szól, mint hogy eszünk, alszunk, dolgozunk, felneveljük a gyerekeinket, és megöregszünk. Tele vagyok kérdésekkel: Miért vagyok ilyen, miért ilyen a világ, összefügg-e a kettő egymással? Ha jó, miért jó, és ha nem, tudok-e valamit tenni, hogy más legyen...

Ezért örültem nagyon, amikor ősszel otthonra lept a Silva klub a József Attila Megyei és Városi Könyvtárban, Pétercsák Maxim vezetésével. Küldetését a saját szavaival tudom leginkább átadni:

„Dr. Ihaleakala Hew Len szerint a spirituális érési/tanulási folyamat három szakaszban zajlik. Az első, amikor kiszolgáltatottnak, áldozatnak véljük magunkat, és kívülről várjuk a megoldást. A második, amikor különböző eszközökkel, módszerekkel, technikákkal (agykontroll, mindfulness, belső utazás, stb.) felvértezve kezünkbe vesszük sorsunk alakítását – látszólag –, magunk válunk irányítók. A harmadik, amikor rábízva magunkat a létezésünket lehetővé tevő intelligenciára túllépünk rajtuk: mi magunk válunk ébredéssé. E szerint a testi-lelki gyógyulást nem a felhasznált módszer segíti elő, hanem az, aminek a folyamat során tudatára ébredünk. A módszer legfeljebb átmeneti biztonságérzetet ad azzal, hogy van mihez folyamodnunk akut helyzetben. A nézőpontváltás alapját az adja, hogy a változáshoz, a változtatáshoz szükséges energiáért nem a formához, hanem annak forrásához, a Teremtőhöz fordulunk egyre inkább feladva egós törekvéseinket. A Biblia szavaival élve elősegítjük a „tékozló Fiú hazatérését”. ”

Pétercsák Maxim speciális ismereteket szerzett a tanulásmódszertanban, illetve a tanulást segítő eljárások területén az edu-kineziológiában, a vilálmolvasásban és a neuro-lingvisztikai programozásban. Mentális fejlesztő, tanulásmódszertani és meditációs programot vezet gyerekeknek és felnőtteknek *Agykontroll* és *Zsenimozizás*, felnőtteknek a *Vilálmolvasás titkai* és *Meditációs megújulás* címmel. 2013-ben megjelent Tanulásra hangolva címmel [tanulásmódszertani könyve](#).

Pétercsák Maxim. A kép forrása:

<https://www.youtube.com/watch?v=5SqKXA2T5Zs>

A Silva klub minden hónap utolsó keddjén tartja összejöveteleit a könyvtárunkban, ahol szeretettel látunk mindenkit, nem csak agykontrollosokat. Maxim a leghatásosabb módon, élményekkel tanít. Mesét mond, történeteket mesél, tudósok és bölcsék gondolatait idézi, könyveket ajánl, elmétérképeket készít. Játékok, filmrészletek, zenék, réges-régről ismert dalok nyernek új értelmet általa, és mindezeket érthetően és szórakoztatóan teszi. Szívesen válaszol minden kérdésre, akár levélben is, ha az jobban esik. Bőséges útravalóval, további anyagokkal, zenékkal, meditációval lát el minket az újabb találkozásig.

S mint kaptam én Maximtól az élményeken túl? Megnyugtató érzést, hogy bár a jónak és rossznak tűnő dolgok jönnek-mennek életünkben, de ott mélyen belül minden rendben van.

Városunk, múltunk sorozat 7. kötet: Az Eggenhofer család

KUGLERNÉ SZUROVIÁK SZILVIA

Eggenhofer Kinga tanárnő és *dr. Osvai László* főorvos úr közös munkája révén született meg a Helischer József Városi Könyvtár gondozásában kiadott Városunk, múltunk sorozat 7. kötete, melyen belül a harmadik esztergomi család, az Eggenhofer család sorsa tárul elénk.

A 2020. január 20-ai könyvbemutatón a szerzőkkel *Bánhidý Vajk* beszélgetett. A városi könyvtár teljesen megtelt, az érdeklődő közönség sorai közt sok családtag is jelen volt.

Bánhidý Vajk, Eggenhofer Kinga és dr. Osvai László.

Fotók: Steindl Nóra

A szerzőpáros beszámolt kitartó, küzdelmes munkájáról, meséltek a családkutatás nehézségeiről. Dr. Osvai László egy hihetetlenül izgalmas és érdekes kalandozásnak nevezte ezt a családkutatást, ahol a nyomokon végigmenni nem pedagógusként, nem

történészként, hanem lelkes, helytörténet iránt érdeklődő emberként hatalmas munka, és valódi nyomozás volt.

A könyv két fő részből áll. Dr. Osvai László derítette fel nagy részben a családi tényadatokat: ki, mikor, hol született, mivel foglalkozott, kivel kötött házasságot, mikor, hogyan halt meg. Partecédulák, házassági meghívók, fotók, internetes források ezreit tanulmányozta ehhez. Míg Eggenhofer Kinga a családban fennmaradt történeteknek, személyes megéléseknek, tapasztalatoknak, hallomásból ismert legendáknak járt utána. S olyan szerető szenvedéllyel ír ezekről, hogy a könyv olvasása közben szem nem marad szárazon.

Az Eggenhoferek közt találunk hegymászónőt (*Eggenhofer Teréz, Magyarország első női hegymászója, akiről csúcsot is neveztek el*), fakeszobrászt, téglagyár tulajdonost, orvosokat, kórházigazgatót, katonatisztet, építész (a mostani *Bottyán Szakgimnázium, egykori Bencés Gimnázium épületének újjáépítése Eggenhofer József nevéhez fűződik*), pilótát, kertészmérnököt, szobrászt, közgazdászt, iskolaigazgatót, olimpikont, informatikust, mérnököt, gyár-vezérigazgatót, országgyűlési képviselőt. Számos olyan kiemelkedő, köztiszteletnek örvendő felmenőt, akik nagyon sokat tettek Esztergomért.

A könyvben a szerzőnő külön fejezetben foglalkozik édesapjával, Eggenhofer Béla kórházigazgatóval, aki keresztapjával, Gönczy Bélával együtt, őt követve az igazgatói poszton közel 50 éven át vezette az esztergomi Vaszary Kolos Kórházat. Létrehoztak egy, akkoriban európai szintű felszereltséggel, orvosokkal rendelkező egészségügyi intéz-

ményt. Kinga mély érzelmekkel mutatja be édesapja áldozatos munkáját, az örökké a köz érdekében tevékenykedő orvost és embert, aki hihetetlen teher- és munkabírásával szolgálta a várost.

Csakis a könyv elolvasása közben juthatunk hozzá olyan finom részletekhez, mint pl. hogy Eggenhofer Béla volt Babits Mihály kezelőorvosa, a költő esztergomi tartózkodása idején.

Megdöbbenő adat a műben, hogyan műtöttek az orvosok háború idején a röntgen fénye alatt, égési sérüléseket szenvedve a kezükön. Az Eggenhofer család életsorsa, története megmutatja a korabeli Esztergom történetét is, betekintést nyerünk a kommunista államhatalom működésébe, módszereibe.

Apró, vicces részleteket olvashatunk egyúttal Kinga rosszalkodó bátyjainak ügyes-bajos dolgairól, férfivirtust mutogató tetteiről. Mindezen apró sztorik hol szomorúak, hol meghatók, hol dühöt kiváltóak, hol meg komikusak: felváltva érik el az olvasónál a hangos kacagást, s a következő pillanatban a pityergést. Katarzisélmény mindenképp! A beszélgetés végén a szerzők köszönetet mondtak Kovátsné Várady Eszternek és Steindl Nórának a könyvtári segítségért, a tördelő, nyomdai előkészítő munkáért, a megkopott családi fényképek élesebbé

tételéért, és kifejezték abbéli reményüket, hogy az Esztergomi családok című könyvsorozat kiadása folytatódik majd.

Teleki Balázs ortopéd főorvos járt a könyvtárban

HÁMOSNÉ SZŐKE ANNA

Az esztergomi Helischer József Városi Könyvtár Köztünk élnek sorozatának január 27-i vendége dr. Teleki Balázs ortopéd főorvos volt. A beszélgetést Sinkó Gyula vezette.

Dunaföldváron született, orvos családba. Apja bel- és tüdőgyógyász, anyja gyermekgyógyász. 1949-ben anyja révén költöztek Mosdósra, a tüdőszanatóriumba. Családi életük következő állomása 1953-ban Ajka volt. Jól érezték magukat itt, mivel a városban kitűnő értelmiségi társaság gyűlt össze. 1957-ben apja megpályázta az esztergomi Tüdőgondozót, és egy év múlva valamennyien Esztergomba költöztek. Magánúton kezdett németül és zongorázni tanulni, amit itt, Esztergomban folytatott. A Gyakorló Általános Iskolában, majd később a Petőfi Általános Iskolában folytatta a tanulmányait. Az esztergomi István Gimnáziumban érettségizett. 1966-ban Debrecenben kezdte meg orvosi tanulmányait, melyeket 1970-től Budapesten folytatott, majd fejezett be 1972-ben.

Angolul még a gimnáziumi éveiben kezdett tanulni, ami hasznára vált mind orvosi tanulmányai, mind pedig szakmai fejlődése során. A zongorázást a

gimnázium végen abbahagyta, de nem örökre, ugyanis jelenleg nyugdíjas kora óta naponta fontos szerepet tölt be az életében.

**Sinkó Gyuláról és Teleki Balázsról
Steindl Nóra készítette a fotókat**

1972-ben az esztergomi sebészeti osztályra került, ahol Mátyus főorvos lett a főnöke. Mátyus Lajos osztálya számára a csúcs volt. Ott dolgozott akkor még: Törös Péter, Pénzes István, Lamperth András és Babos János. Pénzes doktor már akkor is állandóan kérdezt, vizsgáztatott. Mátyus Lajos azt mondta: „*Gondold meg, a mi szakmánk olyan, mint a kártyában a licit. Ez vezet a diagnózishoz. A lejátszás a műtét. Ha le tudod játszani, játszd, ha elakadsz, szólj!*” Ennek megfelelően, ha elakadt, szólt. Mátyus főorvos mindig készséges és korrekt volt vele. Teleki Balázs két éves sebészként már egyedül operált vakbelet és más műtéteket.

1972 a családi életében is a legfontosabb dátum, mert megházasodott. Felesége, Marczell Edit fogorvos, aki a következő négy évben három gyermeke édesanyja, és családjának igazi vezetője és feje lett. Nélküle sebészi, majd később ortopédiai tevékenysége, baleseti ügyelei nem működhetek volna. Felesége nemcsak kiváló anya, élettárs, barát, de kiváló szervező is. Óriási összejövetelek, bulik, családi ünnepek színesítették máig a mindennapjainkat.

1981-ben megpályázott egy hadisebész állást Líbiában, ahová családjával együtt mentek. Felesége

Tripoliban egy poliklinikán lett fogorvos, gyermekei pedig egy angol iskolába jártak három évig. Ez későbbi életükben meghatározó lett. 1984-ben jöttek haza rengeteg élménnyel és tapasztalattal, majd gyakorlatilag zökkenőmentes visszailleszkedés után Esztergomban folytatták a tevékenységüket.

1986-tól a trauma részlegen dolgozott, de folyamatosan ortopéd tevékenységet is végzett. 1993-ban Esztergom francia testvérvárosának, Cambrai-nak a kórházában töltött el egy hónapot, ami óriási élményt jelentett számára nem csak szakmai, de nyelvi szempontból is. Itt is sikerült tartós baráti kapcsolatokat kiépítenie, amelyek azóta is élnek.

Szabadidejében szeret utazgatni. Öt földrész sok országát látogatta meg, gondosan dokumentálva ezeket a kirándulásokat – főleg fotók formájában. 2003-ban született első unokája, majd ezután minden évben egy-egy. Jelenleg 5 tizenéves és egy 16 hónapos unokája van.

2009-ben, 62 éves korában ment nyugdíjba, de vállalkozóként azóta is dolgozik hat helyen. Mindez most is sok örömet és sikert okoz számára. Felesége is dolgozik, így tud most is utazni, főleg az unokáival, ami fantasztikus élmény. Naponta 2-3 órát zongorázik kikapcsolódás gyanánt. Sokan eljöttek és meghallgatták a főorvos úr életútját. Rendkívül kedves mosolygós, életvidám embert ismerhettünk meg személyében. A rendezvényen készült fényképfelvételeket a könyvtár honlapján keresztül a Galériában, a videofelvételt a Médiatárban nézhetik meg.

Színészházaspár az esztergomi könyvtárban (Szűcs Nelli és Trill Zsolt)

HÁMOSNÉ SZŐKE ANNA

Az Esztergomi Helischer József Városi Könyvtár Könyvtári beszélgetések programsorozatának február 10-i vendégei *Szűcs Nelli* és *Trill Zsolt* színművész házaspár volt. A művészekkel *Bánhidya Vajk* beszélgetett.

Tizenöt esztendő után véget ért az esztergomi Helischer József Városi Könyvtár Könyvtári beszélgetések című rendezvénysorozata, melyet *Kovátsné Várady Eszter* igazgató asszony hívott életre. A sorozat a mai napig nagy népszerűségnek örvend. Általa több mint 150, a közéletben és a művészeti életben elismert vendég fordult meg a könyvtárban. Igazgató asszonyt *Popovics György*, a megyei közgyűlés elnöke a több évtizedes, a kultúra területén végzett értékteremtő és értékközvetítő tevékenységéért elnöki elismerésben részesítette. Ezúton is gratulálunk az elismeréshez!

Popovics György és Kovátsné Várady Eszter.
A fotókat Steindl Nóra készítette

A színész házaspár Kárpátaljáról származik, egymástól 5 km-re lévő faluból, mégis Kijevben, 17 évesen találkoztak először a színiiskolában. Azóta az élet minden területén folyamatosan együtt vannak, ugyanis elhagyva a családi házat, mint a Nemzeti Színház vezető színészei, a színpadon is sokszor játszanak együtt. Zsolt mindenkit elszórakoztat

fanyar humorával, de a legjobb közönsége sok év házasság után is Nelli, aki nagyokat kacag a poénjain. Azt mondják, ez a jó párkapcsolat egyik titka.

Szűcs Nelli

Nelli és Zsolt 1993-ban diplomázott a kijevei Állami Karpenko-Karij Színház- és Filmművészeti Egyetemen. Mindketten a Beregszászi Illyés Gyula Magyar Színház alapítói közé tartoznak, pályafutásuk a kezdetektől– lassan harminc éve –összefonódik a színházalapító-rendező Vidnyánszky Attilával. „Amikor először találkoztunk, mi elsősők voltunk, ő harmadéves a rendező szakon Kijevben, és ugyanannyit, ha nem többet foglalkozott velünk, mint a tanáraink. Nagyon jól ismer minket.”

Beregszász után Debrecenbe kerültek, és most a Nemzeti Színház színészei. Ha valakivel megismerkednek és beszélgetnek, valahogy mindig a színházhoz lyukadnak ki. Mert ami nekik jó, azt másoknak is át akarják adni. Debrecenben már Trill–Szűcs bérletként emlegették a mániájukat. Rendszeresen embert agitáltak, hogy „gyertek, ez a ti színházatok, mi csak bekerültünk ide, de ti itthon vagytok!”

Esztergomi élményeikről is beszámoltak: 1998-ban az Esztergomi Várszínházban eláztak a Dekameron című előadáson. 1999-ben a Csehov egyfelvonásos darabjában Trill Zsolt életre szóló elismerést kapott az egyik nézőtől, 2004-ben a Szarvassá változott fiúban, Trill Zsolt a lábán szalagszakadással játszott a végig a darabot.

Trill Zsolt

Most a Nemzeti Színházban a Tartuffe című darabban játszanak együtt, ha tehetik, nézzék meg őket élőben, igazán elemükben a színpadon.

A színészházaspárral készült beszélgetést visszaneézhetik a könyvtár honlapján keresztül a Médiatárban, a rendezvényen készült fényképeket pedig a Galériában.

Igazgatóváltás az esztergomi könyvtárban

[HONLAPHÍR]

2020. március 21-től könyvtárunk új igazgatója *Schmöltz Margit*. Szeretettel köszöntjük, munkájához sok sikert kívánunk!

Leköszönő igazgatóknak, *Kovátsné Várady Eszternek* pedig köszönjük sok évtizedes áldozatos munkáját, egészségben gazdag, békés nyugdíjas éveket kívánunk!

Digitális kompetenciafejlesztés a tarjáni községi könyvtárban

TOMASOVSKY EDIT

Terveink szerint három alkalommal találkoztunk volna a tarjáni községi könyvtárban digitális kompetenciafejlesztés céljából, de a harmadik foglalkozást a koronavírus járvány miatt egyelőre elhalasztottuk.

A 8 fős találkozón főleg nyugdíjas nagyszülők voltak jelen, akik felelősséget éreznek unokáik egészséges fejlődéséért. Az előadáson elhangzott prezentációkhoz aktívan hozzászóltak, mivel az érintett problémákat, kérdéseket személyesen tapasztalják.

Első témánk „A személyes adatok védelme, védhetősége az online térben” volt.

A számítógépet egyaránt látták a lehetőségek és veszélyek tárházának, ezért részletesen beszéltünk a számítógépes adatvédelem és álhírek témájáról.

Szó volt a jogszerű adatkezelésről, az európai adatvédelmi rendeletről (GDPR-ről), a személyes adatokkal való visszaélésekről (spam, levélszemét, adatlopás), s arról hogy hová fordulhatunk baj esetén? Tájékoztatást kaptak a gyermek digitális hozzájárulásáról, médiahasználat szabályairól gyermekeknél. Az álhírekkel kapcsolatban szóba került, hogy mi a céljuk az álhíroldaloknak, és hogyan ismerhetjük fel az álhíreket? Gyakorlatban a Facebook adatkezelési beállításait tekintettük át.

Végezetül az álhíroldalak felismerésének gyakorlására igaz vagy hamis játékot játszottunk a (kamu) hírekkel. Természetesen ezek között a koronavírussal kapcsolatos álhírek vitték el a koronát!

Második alkalommal a „Digitális identitások, digitális testkép(-zavarok)” témát jártuk körül közösen a prezentációk alapján. Témáink: online jelenlét, digitális lábnyom, digitális identitás, az online világ személyiségfejlődésre ható jelenségei, az Énmárka gyerekeknél – az influencer-világ, FoMO - félelem a kimaradástól, testkép, kamaszkor és testképzavarok, közösségi média – árnnyoldalak nélkül, énkép, testkép: “kilépések” a

közösségi média nyomása alól. Végül arról beszéltünk, hogy mit tehetünk szülőként, nagyszülőként?

Gyakorlatban megnéztük Calesta Barber vicces, szatirikus „sztár”fotóit. Végül egyéni kérdések alapján az okostelefon beállításait, tisztítását, továbbá egy QR kód olvasó alkalmazás telepítését ismertük meg.

Reméljük, a járvány lecsengésével egészségben megtarthatjuk harmadik foglalkozásunkat, melynek tervezett témája: **„Megrendelések, elektronikus kereskedelmi akciók problémái”.**

Interjú Stancsics Erzsébettel az Országos Táncsics Művészkör történetéről

BORBÉLY ILONA

2006 novemberében lépett a nyilvánosság elé a fent nevezett kulturális szervezet, melynek alapító tagjai Simon M. Veronika, Stancsics Erzsébet, Szántai Sándor és Enyedi Béla voltak.

Barátságuk, művészi együttműködésük 1997-ben kezdődött, amely napjainkban is tart. Simon M. Veronika a képzőművészetet, Enyedi Béla a zenét, Stancsics Erzsébet és Szántai Sándor az irodalmat képviselik.

Stancsics Erzsébetet most arra kérem, hogy - kicsit fellépve a kör krónikásának- pillantsunk vissza az eltelt 14 év eseményeire. Hogy történt a névválasztás?

A névválasztás nem volt véletlen: úgy gondoltuk, Táncsics Mihály igazi alapelem, iránymutató, történelmi jelképe lehet minden magyar kulturális-művészeti kezdeményezésnek. Személye, annak súlya, értéke az irodalomban „védjegyként” mutatja célunkat a hazai művészet életében. Ráadásul adott volt rokonságom a Táncsics családdal,

így egyhangúlag Táncsicsot fogadtuk el névadónknak.

Napjainkban nem könnyű feladat létrehozni és hosszú távon igényes munkával fenntartani egy kulturális-művészeti kört. Nektek hogyan sikerült mindez?

Alakuló ülésünknek és első bemutatkozásunknak a Bélyeggyűjtők Országos Szervezetének budapesti székháza adott otthont. Itt volt az első kiállítás megnyitója is irodalmi műsorral egybekötve. Hamarosan egyre többen csatlakoztak hozzánk, és kialakult egy „kemény mag”, akik rendszeres látogatói, szereplői és támogatói voltak a havonkénti eseményeknek.

Nagy lökést adott munkánknak az a tény, hogy a Magyar Kultúra Lovagrendje munkásságáért Táncsics Mihályt posztumusz a magyar kultúra lovagjává ültette. A kitüntetést – mint testvérének ükunokája - én vehettem át. Az Országos Táncsics Művészkör azóta számos helyen kapott lehetőséget kiállításokra és irodalmi rendezvényekre. A kiállító művészek között határon túliak is megjelentek, akik magukkal hozták hazájuk jellegzetes, érdekes és értékes alkotásait. Ezek az országos, vagy határon túli találkozók jó alapot adtak az elszórtan működő közösségek összekapcsolódására

és együttműködésére. Meg kell említenem, hogy a rendezvényeinknek otthont adó intézmények érdekes sokféleséget mutatnak: a Bélyeggyűjtők Székháza után a Kinizsi Vinotéka speciális borpincéje, az Orientál Hotel, éttermek, könyvtárak, idősek otthona és iskolák is voltak közöttük. Eből látni lehet, hogy ahol arra befogadási igény van, ott a művészetek iránti szeretet mindenhol megtalálható.

Hogyan kerültek kapcsolatba a szülőfaluval, Ácsteszérrel?

Tájékoztattuk a település vezetőit is a hírről, a „lovag Táncsics Mihályról”, jelentkezésünk örömet és szimpátiát váltott ki a település vezetőiből, lakóiból. Az azóta sajnálatosan eltávozott Lunk György polgármester úr olyan alapját rakta le a művészkörrel való kapcsolatnak és barátságnak, amely ma is működik, szélesedik, virágzik.

Elismerésként Ácsteszér díszpolgáiraivá választottak minket, amely mindnyájunk számára olyan megtisztelő gesztus, amelyet művészetünkkel igyekszünk viszonzni. A kapcsolat méltó és gyümölcsöző folytatója az új polgármester, Vuts

Norbert, aki minden ácsteszéri eseményre meghív bennünket, és otthont ad rendezvényeinknek.

Milyen céllal hozta létre a kör a Táncsics Érmét?

A sikereken felbuzdulva hoztuk létre a Táncsics Érmét, amelyet annak a művésztársunknak adományoztunk, aki a legtöbbet tett a magyar kultúráért, művelődésért. Az elismerést kapott művésztársak (két sajnálatos halálesetet kivéve) még mindig velünk dolgoznak. Ide kell sorolnunk ácsteszéri barátainkat is, akikkel egyre szélesebb körben tudunk együtt munkálkodni.

Milyen gondolatokkal búcsúzol az olvasóktól?

Mindnyájunk számára öröm és megtiszteltetés, hogy 14 év alatt célunkat sokan segítették, támogatták, szinte alig fordult elő ennek az ellenkezője. A házigazdák elkötelezett művészetszeretete és pártolása teszi ma is lehetővé, hogy tovább fennmaradjon és munkálkodjon az Országos Táncsics Művészkör.

Köszönöm a beszélgetést!

A művészkör a Táncsics-szobornál egy 2017-es felvételen. Fotó: Hullám Annamária

Író-olvasó találkozó Vértessomlón

HORVÁTH SZABOLCS

2020. január 30-án, csütörtökön 17 órai kezdettel került megrendezésre idei első író-olvasó találkozó a Vértessomlói Művelődési házban. Az estre Berki Béláné művelődésszervező kért fel még 2019 decemberében.

A találkozóra 14-15 verssel, könyvjelzővel, és néhány kötetrel felszerelv készültem. Bár picit tartottam az estétől, de mint utólag kiderült, ez feleslegesnek bizonyult. Megérkezésemkor szinte kézzelfogható volt a szeretet. Zsuzsanna arra kért, hogy olvassam majd fel a *Jóslat(ok)* című versemet, mert Facebook oldalamon olvasta, és szeretne volna, ha itt is elhangzik. Ennek a versnek utolsó versszakát a tavaly elhunyt Gera Sándor személye és munkássága előtt tisztelegve, az ő emlékének ajánlottam. A vers érdekessége, hogy amikor ezt megírtam, még nem ismertem őt.

„Halála híre megrendíti a földet, és jövőt,

Csak földjébe hagyják nyugodni az igaz szívű költőt.

Ne keressétek amottan a túlontúli világon,

Mert ejtőzik lelke majd minden kövön, és virágon.

Magatokban keressétek, ha újra leszáll az éj,

Mert ő mindvégig ottan marad, lelketek mélyén.”

Szabó Julianna, Horváth Szabolcs és Berki Béláné.

Fotó: Horváth Szabolcs

Zsuzsanna rövid megnyitójában elmondta, hogyan, hol és miként ismert meg, mit olvasott rólam és tőlem. Ezt követően adta át nekem a szót. Sokat gondolkoztam arról, honnan kezdjem el irodalmi munkásságom bemutatását. Jobbnak láttam, ha az elejétől indítok, és a közönség majd a kérdéseket tehet fel menet közben. Beszéltem fiatal, 16-17 éves kori terveimről, első köteteim megjelenéséről. Szabó Julianna mentorommal való kapcsolatom és közös irodalmi munkáink is szóba kerültek, így például a tavalyi **Humorpercek** című kötet terve és könyvbemutatója, valamint a nyolcadik és a készülőben lévő kilencedik kötetről is. Igyekeztem néhol egy-egy humoros gondolattal feldobni a rendezvényt, amit a közönség végtelen nagy szeretettel fogadott. A műsor után egy állófogadásos beszélgetés következett, illetve könyvvásárlásra nyílt lehetőség. A közönség ekkor tette fel nekem kérdéseit.

Az egyik így hangzott: „*Amikor visszaolvassa kezdeti verseit milyen érzések, gondolatok járnak át?*”

Ezek számomra kissé misztikus érzések. Az ember másképpen „alkot” tinédzser korában, mint fiatal felnőttként, és bizonyára más gondolatok fognak fejében járni közép- vagy idős koromban. Vannak korai versemben olyan gondolatok, amelyek még ma is megfognak. Gyakorlatilag minden

versemnek emlékszem a létrejöttére, és visszaolvasásukkor át tud egy járni ugyanaz az érzés újra.

Örülök, hogy megvalósult ez az író-olvasó találkozó. Reménykedem benne, hogy adni tudtam azoknak, akik ezt az egy órát nekem és rám szánták. Remélem, hogy az év második felében (szeptemberben vagy októberben) ismételten találkozunk **Az ígéret kapui** című kötetem bemutatóján.

Az eseményről (előre beállított kamerával) videófelvételt is készítettem, melyet megtekinthetnek itt:

<https://www.youtube.com/watch?v=KDN7jvtnhsk>

Csajos nap a gyermekkönyvtárban

SULLER ILDIKÓ TÜNDE

Ha a „Gurulós nap” jó volt Mechler Annával januárban, a „Csajos nap” még jobban sikerült! Újabb tematikus nappal jelentkezett gyermekkönyvtárunk 2020. február 22-én, szombaton. Ezúttal anyák és lányok voltak a középpontban, de természetesen a kisebb és nagyobb „pasikat” is szívesen láttuk. Külön köszönet azoknak az apukáknak, akik szívesen kísérték el lánykájukat a rendezvényünkre!

Könyvtárunk enteriőrje merőben más volt aznap, mint általában szokott. Színes, szagos, rózsaszín és bájos volt a koncepció, igyekeztünk nagyon! A becipelt régies hatású fiókos asztalka pipereasztallá avanzsált, a hozzáillő szék pink orgazával takarva, szalaggal átkötve, rózsaszín párnácskával kiegészülve minden lány-szoba éke lehetett volna! Köszönet érte Zantleiterné Szebenyi Zsuzsának, aki háromlányos anyuka lévén kiválóan érti a csajos csíziót! (Míg én a kutya- és dinoszaurusz-kedvelő lányommal és fiammal, enyhén szólva, amatőrnek számítok.)

Meghívott vendégünk, Bodor Attila, „A tél menyasszonya” című könyv szerzője ez alkalommal tudományos témát pendített, de ha már „csajoknak”, hát a sütés kellékeit, és azok ph-értékeit vizsgálták elmélyülten kicsik és nagyok. Attila Később átült „az asztal másik oldalára”, s vidáman alkotott együtt közönségével a könyvtár étkezőjében. Szöszmötölőnk is jellemző módon lányos témával jelentkezett. Gumifonás – Pataki Gyuláné Judit volt ebben a segítségünkre. Papírgyöngy fűzés, virágbaba, tiara, Santoro-s, öltöztetős babás könyvjelző – a felhozatal kicsiknek és nagyoknak.

Teljes körű szolgáltatást nyújtottunk! Nagyné Boldog Kati néni gyönyörűségeket festett az aprók arcára, Szabó Vivien és Hernádi Dorina gimnazista lányok szépséges hajfonatokat alkottak. Habos-babos, gyöngyökkel ékes királynő ruhánk egészítette ki az átváltozás folyamatát, s az apró kislányok boldogan fotózkodtak a pipereasztal előtt.

Csajos kvízünk népszerűsége rekordokat döntögetett, együtt törték fejüket anyák és lányaik a helyes megfejtéseken. Egyik népszerű gyermekfolyóiratunk minden száma apró ajándékkal érkezik. Ezeket összegyűjtve, ha-

talmas dobozban tártuk a megfejtők elé, akik boldogan válogattak a Barbie-kellékek közül. Könyvkiemelésünk segítette őket a megfejtésben, de szívesen kölcsönözték is azokat. Kis- és nagylánynak, számos kötetet válogattunk erre a napra, Elzától Barbiig, királylánytól hercegnőig, balettől a hajviseletig.

S miután kolléganőnk és lányai a süti készítésben is otthon vannak, vidám virág sütit eszegethettek vendégeink. Szép nap volt! Remekül éreztük magunkat! Köszönet a munkájáért minden kedves segítőknek!

Mesesarok 2020.

SULLER ILDIKÓ TÜNDE

Könyvtárunkra rossz napok járnak, ha az ideiglenes helyszínen történő rendezvényeinket tekintjük. Ezért is izgultunk annyira az idei alkalmak előtt, mert olvasóink elmaradoztak, a Szent Borbála-téri ideiglenes helyszínünk adottságai nem megfelelőek. Tudjuk, még számos oka lehet mindennek, mi mégis reménykedünk, hiszen a Mesesarkot olvasói igények hívták életre, és kitűnően működött a régi helyünkön.

Szücsné Posztovics Ilona. Fotók: Suller Ildikó Tünde

2020 első vendégeként *Szücsné Posztovics Ilonát* kértük fel, s nagy örömeinkre elvállalta, boldogan jött kis olvasóink közé. **Zágoni Balázs: Barni történeteiből** olvasott fel a gyerekeknek, majd együtt alkotott a csemetékkel a kézműves foglalkozáson. Érdekes élménynek tartotta, jól érezte magát köztünk.

Kisné Cseh Julianna régész a szomszédos múzeumból „ugrott át” vendégeinkhez. **Király Benedek Lőrinc: A hős turulmadár** című meséjével tartalmas beszélgetést indított el, városunk emlékművéhez jó pár szót fűzve. Mindezek az érdekeségek annyira felkeltették kicsik-nagyok figyelmét, hogy pillanatok alatt körülülték a kézműves asztalokat, és kezdődhetett a bős munka! A kardok suhantak, sólymok repültek hamarosan a kezek nyomán.

Kisné Cseh Julianna

Mikolasek Zsófia **A kis repcsi meséivel** (Szunyog Zsuzsa könyvei) hozott színeket erre a péntek délutáni bekuckózásra. Már nagyon várjuk a tavaszt, benne van a levegőben! Az alkotnivalók is ennek megfelelően rendkívül színesre sikeredtek!

Idei rendezvényeink az **NKA** jóvoltából, a *Mesehíd* pályázat keretein belül valósulnak, meg, melyet a rendkívüli helyzetre való tekintettel később folytatunk. **Döbrentey Ildikót** és **Levente Pétert** várjuk még szeretettel, reméljük, minél hamarabb!

Mikolasek Zsófia

Író-olvasó találkozó Dóka Péterrel

DOMÁNYI ZSUZSANNA

Dóka Péter író könyvei nagyon népszerűek a Mór Zsigmond Városi Könyvtár kis olvasói körében, ezért adta magát az ötlet, hogy személyes találkozóra hívjuk Tatára. A komoly érdeklődést mutatja, hogy közel száz gyerek és tanítóik érkeztek az író-olvasó találkozóra 2020. február 10-én.

Dóka Péter az első pillanattól kezdve partnerként tekintett a gyerkőcökre, amit ők lelkesen, sok szeretettel viszonzottak. Beszéltek gyerekkoráról, arról hogyan születtek meg első történetei, hogyan határozta el, belőle író lesz. Ma pedig már a Móra Könyvkiadó főszerkesztője. Minden meséjéről, regényéről beszélt pár szót, melyek megjelentek, s a legnagyobb sikert hozó *Kék hajú lányból* fel is olvasott egy részletet. A *Betyárvilág* című könyvéről megtudhattuk, hogy eredetileg Komjáthy

István író gyűjtötte össze a pandúrokról, zsványokról szóló történeteket, melyeket Dóka Péter szerkesztett egésszé. Azt a feladatot kapták a gyerekek, hogy találjanak ki betyár neveket fantáziájuk alapján, így született meg Sóska Jóska, Gyilkos Géza és Betyár Boldizsár alakja. A *Viharlovag* című kalandos lovagregény olyannyira tetszett a Jázmin Iskolásoknak, hogy rajzokat is készítek olvasásélményeik alapján. Ezeket az illusztrációkat egybekötve átadták a találkozón Dóka Péternek, aki elárulta, hogy ilyen kedves ajándékot ő még nem kapott gyerekektől. A trilógia első részében, a *Fekete esőben* Azovil, a rettetes erejű kisfiú lovagi küldetésre indul Igazi Lancelot és Jolóka törpe kíséretében, hogy megmentse országát és ezzel az egész világot a pusztulástól.

A fotókat Vidák Réka készítette

A találkozó végén még szó esett a Szupermalac és Űrpatkány című sorozatról, s a belőle készült vicces rajzfilmsorozatról. Az első két részen jókat derült a közönség, majd szabályosan megrohmozták az író, hogy a szórólapot autogramjával ellássa. Műveiből sokan vásároltak, dedikálás nélkül pedig egyik könyvrájonzó sem távozott. Mert olvasni jó!

Dirmeg-dörmög ...

GOLDSCHMIDT ÉVA

Jól ismerjük a mondást, mely szerint a medve február 2-án felébred téli álmából, és kinéz a barlangjából. Ha meglátja az árnyékát, visszabújik és tovább alszik - vagyis hosszú lesz még a tél. Idén pontosan ez történt.

A népi hiedelemhez kapcsolódik Magyarországon a Medve-hét, amelyhez a Móricz Zsigmond Városi Könyvtár Gyermekkönyvtára is csatlakozott. 2020. február 3-7. között mintegy 9 ovis csoport látogatott el könyvtárba macis foglalkozásra. A gyermekek megtekintették a **Mérges mackó póruul jár** című diafilmet, körbejártuk a medvefajtákat a barna medvétől egészen a koaláig, és a **Lássuk a medvét!** című papírszínház mese sem

maradhatott el. A gyermekkönyvtár bővelkedik mackós mesekönyvekben, a kicsik jól szemügyre is vették azokat. Az óvodák intézményi tagsággal rendelkeznek könyvtárunkban. A csoportok könyveket kölcsönöztek, az óvodában közösen nézegethetik majd azokat az óvónővel, és megbeszélhetik a történeteket.

Nagy örömünkre szolgált, hogy a **Fürdő Utcai Óvoda** 4 csoporttal vett részt a foglalkozáson, mellettük a **Kertvárosi-**, a **Geszti-**, a **Bartók-**, a **Szivárvány-** és a **Juniorka Óvoda** gyermekei és óvodapedagógusai képviseltették magukat. A résztvevők nemcsak hogy jól érezték magukat, de élményeiket elmesélték otthon is, hiszen több kisgyermek tért vissza édesanyjával a gyermekkönyvtárba és váltott könyvtári tagságot.

Fotók: Dollmayer Bea

Gyüszí László (1929-2019) halálára

DR. HORVÁTH GÉZA

Sokat próbált, nem "csak" békeviselt, történelmi idők tanúja, és lehetne sorolni a jelzőket ama generáció egyre fogyatkozó tagjaira, amelyhez ő is tartozott.

Id. Gyüszí Lászlóról a fotó 2011. december 7-én készült tatabányai könyvbemutatóján.

Fotó: Szilassi Andrea

Többgyermekes vidéki, szegény család tagja, aki 1945 után a Népi Kollégiumok Országos Szövetsége révén tanulhatott. Az ottani és önképzése révén megszerzett ismereteket tanári hivatása által

közvetítette generációk számára. Ez volt élete hivatása. Mellette fontosnak tartotta, hogy a tudomány művelésével, helytörténettel is foglalkozzon. Hézagpótló tudományos, egyúttal olvasmányos helytörténeti – honismereti tárgyú könyveket, tanulmányokat, cikkeket írt. Ezzel a mindenkori megyei helytörténet kutatásának és írásának is jelentős egyénisége – nehéz ezt leírni – volt.

Gazdag életművének több vonulatából néhány adat:

Településtörténeti, családtörténeti, ismeretlen forrásokat is közlő munkáiban a történeti hűséggel megrajzolt valós múltbeli képet alkotta meg. Tatabánya helytörténeti olvasókönyvének két kötete a valóságot mind teljesebben közvetíti a legszélesebb érdeklődői kör számára. E művében úgy oktat, hogy közvetlenül szembesíti a történeti forrásokkal, gondolkodásra, kutatásra, értékelésre, összehasonlításra ösztönzi olvasóit. Ezáltal a felismerésekhez is maguk jutnak el. Még sokáig nagy jelentősége lesz e nélkülözhetetlen és hézagpótló tanári segédanyagnak az iskolai helytörténet oktatásában.

„Akik átélték, másként látják, mint az újabb nemzedék. Világosabbá kellene tenni mindenki számára, mit jelentett október huszonharmadika.” – nyilatkozta „választott városa” nemzeti demokratikus forradalmának történéseit feldolgozó műve kapcsán. A tanár, helytörténész szenvedélyesen, tiszta szívvel és meggyőződésből kereste az igazságot, a történelmi valóságot. Ez későbbi mellőztetése alatt sem változott. Katedrán és azon kívül versekkel, tanulmányokkal, könyvekkel, rendszeres kutató – publikációs munkával hirdette azt.

Generációk nevelése, történeti tudatának formálása, számos történelmi "fehér folt" eltüntetése, és még sok minden fűződik nevéhez, szerény, csendes nagy tudású egyéniségéhez.

A Tanár Úr temetésén sokan hallhatták a *Gaudeamus igitur* (vagy *De brevitae vitae*) című népszerű ballagási éneket. Ennek alcíme szerint az élet, és nem csak a diákevek rövidségéről szól. A szöveg rávilágít a zord tényekre, hogy egyre öregszünk és egy nap mind meghalunk. Ez filozofikusabb tartalmat, mélyebb értelmet ad(ott) a zeneműnek, és ezáltal a végtisztesség eseményének, csendes búcsúzásunknak is.

Sit tibi terra levis !

Az MKE Helyismereti Könyvtárosok Szervezetének beszámoló taggyűlése és szakmai programja

MÁRKU MÓNIKA

2020. február 11-én, az Országos Széchényi Könyvtárban tartotta idei első közgyűlését az MKE Helyismereti Könyvtárosok Szervezete. A beszámoló taggyűlést rövid szakmai program, majd egy kiállítás meglátogatása zárta.

A közgyűlés résztvevőit *Mennyeiné Várszegi Judit* elnök asszony köszöntötte és ismertette a közgyűlés napirendi pontjait. A programot a jelenlévők egyhangúan elfogadták. A közgyűlés jegyzőkönyvét *Rabi Lenke* vezette, *Antalíné Hujter Szilvia* és *Bedő Mónika* hitelesítették. Személyüket szintén kézfeltartással szavazták meg.

A szakmai beszámolót egy perces néma csend előzte meg, mellyel a szervezet a tavalyi évben elhunyt két tagjáról, *Vajda Kornél*ról és *Kiss Lászlóról* emlékezett meg. Ezt követően a 2019-es év szakmai beszámolót hallgattuk meg elnök asszony tolmácsolásában. Szó esett a tavalyi tisztújító közgyűlésről, a 2019-es év munkatervéről, a tavaly elhangzott javaslatokról, megvalósult és elmaradt programokról (Szeged – 3 napos szakmai rendezvény; Székesfehérvár – szakmai konferencia; elmaradt ózdi kirándulás; külső winchester

vásárlása a HKSZ kép- és hanganyagának tárolására, novemberi budapesti szakmai kirándulás a Magyar Mezőgazdasági Múzeum és Szakkönyvtár vajdahunyadvárbeli szakkönyvtárának látogatásával). A szakmai beszámolóban elhangzott a tavalyi évben kitüntetett kollégák neve is.

Komlósy József könyvtáros, intézményvezető január 22-én, a Magyar Kultúra Napja alkalmából „Pro Cultura Albae Regiae,” kitüntetésben részesült Székesfehérváron. Kertész Gyula emlékérmét kapott Gyulyás Erzsébet, a Jászberényi Városi Könyvtár nyugalmazott igazgató-helyettese, a helyismereti könyvtárosok szervezetének tagja. A 2019-es év Füzeki István emlékérmese Balogh Mihály, az OPKM nyugalmazott főigazgatója lett. Kitüntetését október 25-én vette át. Dr. ifj. Sarkady Sándor, a Soproni Egyetem tudományos kutatója pedig december 14-én, a Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata által alapított „Sopronért Emlékérem” elismerésben részesült.

A kép forrása: [Könyvtárvilág](#)

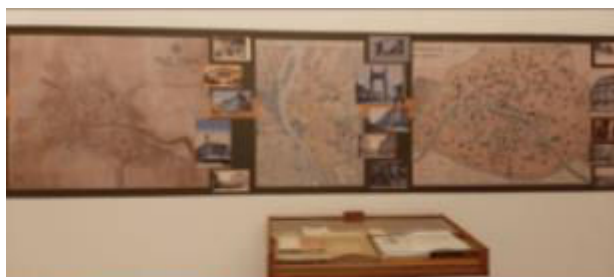
Elnök asszony szakmai beszámolóját a jelenlévők egyhangúan elfogadták.

Antalíné Hujter Judit, a szervezet titkára a 2019-es év pénzügyi beszámolóját, Rabi Lenke a Felügyelő Bizottság jelentését ismertette az egybegyűltekkal. Mindkét beszámoló elfogadásra került.

A következő napirendi pont a 2020-as év munkatervének kidolgozása, javaslatok, felvetések megvitatása volt. A tervezett programokat Mennyeiné Várszegi Judit mondta el. Itt kaptunk információkat az idei nagyobb szakmai rendezvényekről. A Könyvtárosok Vándorgyűlése július 15-18. között lesz megtartva Budapesten, ahol a Helyismereti Könyvtárosok Szervezete rendhagyó módon a Könyvtárostanárok Egyesületével fog közös szakmai szekcióprogramot rendezni. **Az idei szlogen a „Nemzedékek szolgálatában”** lesz, s a helyismereti konferencia témája is természetesen ehhez fog majd igazodni. Erre várnak javaslatokat, előadókat a tagságtól. Június 24-26. között a Helyismereti Szervezet Szentesen tartja hagyományos 3 napos szakmai rendezvényét. Ehhez is várják a programjavaslatokat. Ismét szóba került az elmaradt ózdi kirándulás, melynek során a helyi Digitális Erőmű és Filmtörténeti Élménypark intézményeit néznék meg 2 napos program keretében a környék többi látnivalójával. Ezt a kirándulást előreláthatóan szeptemberben ejtenék meg megfelelő számú jelentkező esetén. A beszámolók, munkaterv megvitatása, elfogadása után a

közgyűlés a szakmai programra tért rá, melyet *Károly Nóra*, a szolnoki Verseghegy Ferenc Könyvtár helyismereti könyvtárosa ismertetett. A 2000-es és a 2008-as évhez hasonlóan idén ismét kérdőíves felmérést terveznek végezni a megyei hatókörű városi könyvtárakban a helyismereti gyűjteményekről és a helyismerettel foglalkozó könyvtárosok szakmai munkájáról. Ennek megvalósításához munkabizottság alakult Károly Nóra vezetésével és javaslatok hangzottak el a megvalósítás/megvalósíthatóság feltételeiről. Meghatározták a kérdőív elkészítésének és kiértékelésének határidejét is.

A szakmai program részeként és a közgyűlés zárásaként lehetőségünk nyílt az Országos Széchényi Könyvtár „Fut velem egy rossz szekér...” – ADY 100/101 című időszaki kiállításának megtekintésére. A tárlaton *dr. Rózsafalvi Zsuzsanna*, a kamara kiállítás egyik kurátora vezetett minket végig. Láthattuk a költő unikális kéziratait, fotóit, dedikált kötetait, önéletrajzát, leveleit és képeslapjait, személyéhez és utazásaihoz kapcsolódó tárgyait, érettségi bizonyítványát, egyetemi indexeit is.

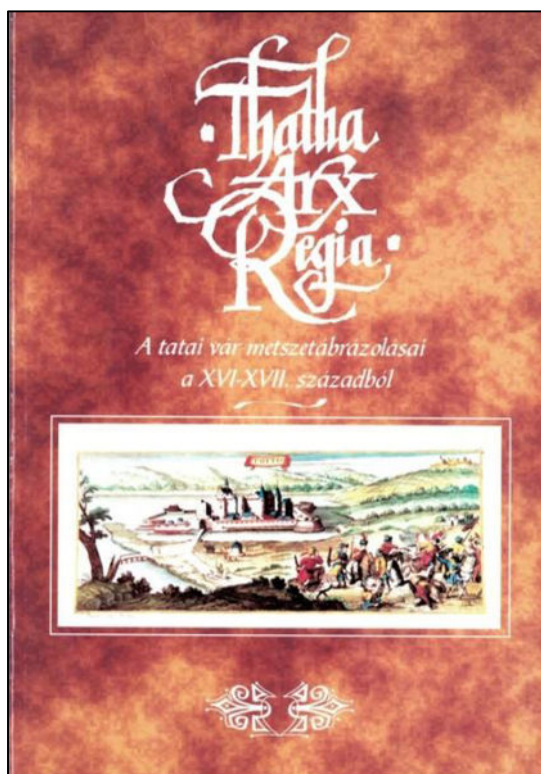
Ady Endre-kiállítás a könyvtárban. Fotó: Márku Mónika

Thatha arx regia. A tatái vár metszetábrázolásai a XVI-XVII századból - könyvismertető

DR. HORVÁTH GÉZA

A kötet szerzője: Kiss Vendel. Tata: Kuny Domokos Múzeum kiadása, 1998.

A tatái várkastély 1526-ig a magyar királyok vadászkastélya volt, nem játszott jelentős katonai szerepet. Először a mohácsi csata utáni időszakban került erre sor.

Szapolyai János Habsburg Ferdinánd közötti csatározásokban kapott taktikai szerepet. Kettejük felváltva birtokolták, majd rövid ideig I. Szulejmán kezén is volt. Buda 1541. évi eleste után a kastély helyzete megváltozott. Az ország három részre szakadásával kialakult végvári rendszer eleme lett: mind Győr, mind Bécs védvonalához tartozott. Ezt követően is többször gazdát cserélt. 1543-ban Szulejmán elpusztította a várat, de viszonylag hamar sikerült újjáépíteni. A 16. század közepén olasz erődítési elvek és gyakorlat alapján sikerült jelentősen megerősíteni Tatát.

Külön időszakot jelent a magyar-török háborúskodások közepette a 15 éves háború időszaka.

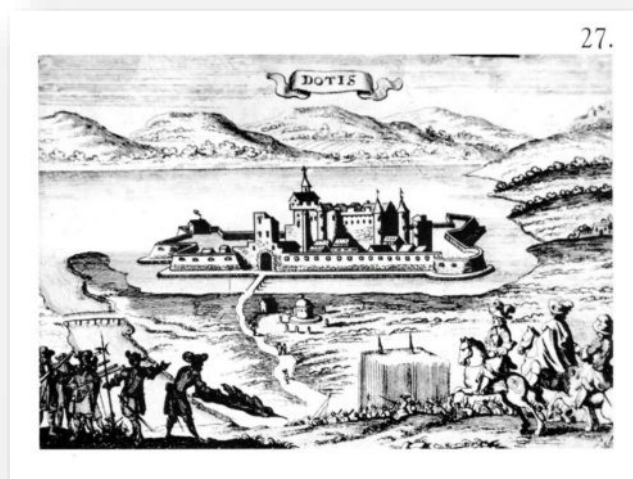
1594-ben Sinan nagyvezír foglalta el Tatát. Pálffy Miklós 1597 tavaszán új fegyverrel a patarával meglepetés szerűen visszafoglalta a várat. Gyakorlatilag puskaporral berobbantotta a várkaput. Ennek emlékére tartják a Tatai Patara nevű hadi játékokat.

A kastély jelentőségét aláhúzza az a tény, hogy számos metszet készült, és számos német "újság" beszámolt erről az eseményről. 1597 őszén ismét rövid ideig a törökök szállták meg Tatát, de a következő évek kemény harcai után Adolf Schwarzenberg herceg visszafoglalta. A 17. század elején Tata fontosságát aláhúzza az a tény, hogy számos metszet készült, és számos korabeli német "újság" tudósított erről az eseményről. A 17. század elején a Habsburg abszolutizmus és a magyar vezetők közötti konfliktusokban, fegyveres összecsapásokban volt szerepe Tatának. Bocskai és Bethlen seregei is megfordultak itt.

A 17. század végére a végvári rendszer elvesztette jelentőségét, így Tata ebbéli szerepe is megszűnt. A kiállítási vezető részletesen bemutatja a korabeli kiállított tárgyakat: a Magyarországon harcoló zsoldosok tipikus vágó- és szűrőfegyvereit, a 16-17. századi tűzfegyvereket. A 16.-17. század hangulatából korabeli használati tárgyakkal igyekeztek a kiállítók ízelítőt adni. Ez már több, mint amit a cím sejtet. De a tárlat egy 17. századi metszettel zárul.

A könyv elektronikus verziója a Magyar Elektronikus Könyvtárból letölthető:

<https://mek.oszk.hu/09500/09544/09544.pdf>

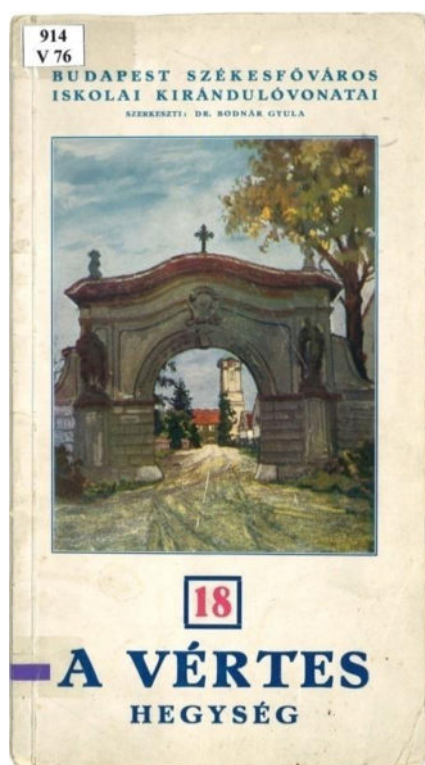

Turizmus anno ...

IFJ. GYÜSZI LÁSZLÓ

Kedves Olvasó! Tegyük a kezünket a szívünkre... Akkor, amikor Tatabányáról szóló cikket, tanulmányt olvasunk, nem biztos, hogy azonnal a turizmus, az idegenforgalom és az ezzel kapcsolatos dolgok jutnak eszünkbe. Pedig a város Komárom-Esztergom megye közigazgatási központja, megyei jogú város és szűkebb környéke azért bővelkedik látnivalókban. Hallani is időnként, hogy a szomszéd város/városok „elszipkázzák” az ide látogatókat.

De volt ez másképp is az 1930-as években is, hiszen a Budapestről induló ún. kirándulóvonatok egyik célja volt az akkor még nem egységes szerkezetű „Tatabánya”, bár a kis füzet címe ez... De csak alaposan megismerve a kiadványt látjuk, hogy csak a régi telepről, a bányákról és a kiszolgáló, valamint melléküzemekről szól.

De nézzük részletesebben, miről is van szó. Éppen ennek a kiadványnak a „fülszövegében” a következő „ajánlást” olvastam arról a sorozatról, melynek két darabját szeretném bemutatni, illetve rajtuk keresztül felhívni az érdeklődő Olvasó figyelmét arra, hogy igen is van látnivaló Tatabá-

nyán és környékén. Vagy ha netán már nincs, próbáljuk meg újjáteremteni, vigyázni még a meglévőkre.

„Tudnivalók az utazásról. Az utazás a tanulásnak legkellemesebb formája, mert egyben gyönyörűséget is nyújt. Élvezni azonban csak akkor tudjuk, ha mások rendetlenkedésükkel nem zavarunk. Mi se zavarjunk tehát másokat. Mindig és mindenütt arra gondoljunk, hogy a főváros egész ifjúságát képviseljük. Tegyük magunkat szerény, csendes, tapintatos viselkedésünkkel kedvessé a vendéglátó vidéki városok szemében...” ^[1] és még sok-sok tanács, figyelmeztetés olvasható az utolsó oldalon.

Budapest székesfőváros iskolai kiránduló vonatai a sorozat címe. A sorozat 8. és a 18. számú kiadványról, azaz a Tatabányáról, valamint a Vértességről szóló kiadvány alapján szeretném a figyelmet az értékekre felhívni. ^[2]

A sorozatról érdemes még annyit megjegyezni, hogy a kiadványok, illetve a kirándulóvonatok teljes mértékben behálózták az országot, sőt az országhatáron túli területekről is adtak tájékoztatást a kirándulni vágyó fiatalok számára.

Kezdjük is mindjárt ismerkedésünket a kiadvány kapcsán először Tatabányával. A kis füzet – hiszen ne gondoljunk a mai értelemben vett útikönyvekre – első képe mindjárt jelzi, hogy azért egy bányavárosba érkezik az utazó. A címlapon éppen egy kötőtpályás kisvasutat, illetve egy függőpályás szállítást láthatunk. Belül pedig a Vida Jenő lejtakna korabeli képe vezeti fel a kirándulást. Jelen írásban nem szándékozom a teljes útvonalat ismertetni, mert az meghaladná a rendelkezésre álló terjedelmi keretet. Annyit azonban röviden megjegyeznék, hogy a kis füzet végig vezeti a korabeli utazót az indulástól kezdve a megérkezésig, azaz röviden ír az útközben látható érdekességekről, látnivalókról.

„Tatabánya. A Gerecse- és Vértesszeg találkozó pontja tágas, nyugat felé nyílt öblözetet alkot. Ez öböl belsejében terül el Magyarország egyik legnagyobb szénbányatelepe, Tatabánya (23.200

lakos), a Magyar Általános Kőszénbánya R. T. tulajdona. A széntelepre 1895-ben akadtak különböző, több mint 200 m-ig terjedő mélységekben. A szén kitűnő minősége (5300-5600 kalória) csakhamar felvirágoztatta a telepet, s a különböző szénminőségek gazdaságos kihasználása az ipartelepek egész sorát hozta létre. Ma a bányatelep négy község területére terjed. (Tatabánya, Felsőgalla, Alsógalla, Bánhida.)”^[3]

Természetes, hogy a kiadvány néhány érdekesebb adattal is szolgál a bányákat illetően. De érdemes azt a részt is idézni, mely talán még a mai napig is foglalkoztatja az embereket, illetve erősen meghatározta a város szerkezetének átalakítását az utóbbi jó néhány évtizedben.

„Az aknák némelyike, természetesen a legrégebbiek, a vasúthoz legközelebb épültek, már teljesen kimerültek. A kiaknázás révén üregek hálózata keletkezvén, az aknák felett levő területek állandóan, de természetesen észrevehetetlenül lassú mozgással süllyedtek. Így a vasútvonal Felsőgalla és Tatabánya között évtizedekig állandóan süllyedt ... és folytonos feltöltése vált szükségessé.”^[4]

Egy kis szakmai értekezés (pl. iszaptömedékelés) lassan azért előtérbe kerülnek a látnivalók is. Igaz, a felvezetés ugyancsak a széntermeléssel függ össze. De ami akkor még látható volt, sőt maga e kis ismertetőnek láthatta még, ma már csak fényképeken megmaradt emléke a hajdan volt bányászatnak.

„A szén az aknákból az ú. n. csillékben átrakás nélkül kerül felszínre és ugyanezen csillékben siklókon, függővasúton vagy drótkötélpályán kerül a szénosztályozóba, ahol osztályozzák. Ezek a különböző szállítópályák, amelyek sűrűn keresztezik egymást, állandó mozgalmasságukkal a munkának sajátságos, pezsgő életét lehelik a tájra. A kép nem sivár, mert Tatabányának egyik legvonzóbb sajátossága a sok lomb és kert, a szénporos szénosztályozók udvarán is mindenütt ott találjuk a virágágyakat.”^[5]

Maga a kis füzet szerzője/szerkesztője is elismeri, hogy kívülről csak a nagy forgalmat, a lázas munkát lehet látni, sejteni. És persze az „össze-vissza kuszált” sín- és légi pályákat, a sajátságos alakú épületek rendetlenségét. „Csak ha bejárjuk a telepet, csak akkor válik előttiünk az összevisszaság célszerű renddé, csak akkor értjük meg, hogy az egyes ipartelepek mire valók és miért van létjogosultságuk éppen ezen a helyen.”^[6]

1930. Tatabánya, Kő-hegyi kirándulók.
Fortepan/Simon Tibor

A folytatásban kellő részletességgel ismertetik a Brikettgyár, a szénosztályozók funkcióját, írnak a különböző minőségű szének felhasználási módjáról. Így kerül mindjárt szóba a villanytelep, a Bánhidai erőmű is.

De az ismertető röviden szól a Bányagazgatóság és a Mentőállomás épületéről, funkciójáról. Ez utóbbi kapcsán megemlíti, hogy nem csak a klaszszikus értelemben vett mentőállomásról van szó, hanem ez az egység a bányászok kiemelten fontos iskolája is egyben. Hiszen nem csak az ú. n. fizikai sérülésekről, balesetek megelőzéséről kell ismeretekkel rendelkezni, hanem pl. a lappangó gázok okozta balesetekről, illetve ha lehet, elkerülésükről is. Éppen ezért a bányamunkások rendszeres tanfolyamon vettek részt, ahol megtanulhatták a veszély felismerését, a segítségnyújtás módját.

De folytassuk utunkat a kalauz segítségével.

„A mentőállomástól nyugatra vezető utca a telep olyan részén van, ahol meggyőződhetünk róla, hogy ilyen nagyszabású iparvállalat (75 tisztvi-

selő, 14 orvos és gyógyszerész, 8 lelkész, 74 tanító, 6500 munkás és altiszt) letelepítése nemcsak az üzemi épületek létesítéséből áll. A foglalkozásuknál fogva állandóan idekötött embereknek kellemes környezetéről, lelki szükségleteiről is kell gondoskodni. Az utca, amelyen járunk, csupa ilyen épületet mutat. Mindjárt elől van a Népház, a munkások üdülőhelye, óriási színház- és mozi-teremmel, a túlsó oldalon pedig a Tisztviselő-kaszinó elegáns helyiségeivel, táncteremmel. Tovább a tisztviselő-és munkáslakóházak, teljesen elkülönített földszintes lakások külön-külön kerttel, modern kórházak, sok iskola, pompás fedett fürdők. A telep mögött, már az erdők koszorújában a lépcsőzetesen egymás fölé emelkedő három forrásvíz-strandfürdőmedence. A középületek gondozott parkokban emelkednek. A Népház mögött elterülő Vida Jenő-parkban áll a Hősök emlékszobra.”^[7]

A Népház épülete régen

Tovább folytatva az utat, ismét olyan területre érkezünk, amely ugyancsak a bányához, a bányát segítő, a bányára épülő ipartelepeket sejteti.

„Ha erről a barátságos vidékről, hova nem ér el az üzemek füstje, zaja, a vasútvonal felé térünk vissza, több ú. n. középállomást láthatunk. Ezek az iparvasutak rendező-pályaudvarai. Itt futnak össze a földön szaladó keskenyvágányú vasutak, az aknákból és a kőfejtőkből siklón, függővasúton, drótkötélpályán érkező csillék, hogy aztán rendeltetésük szerint más-más irányba fussanak szét.”^[8]

„Az ipartelepek nagyobb része a vasút túlsó, északi oldalán terül el. ... A kőbányák képe innen

nézve valóban impozáns. Magas hegyek félig letarolva, a környék zöldjétől élénken elütő fehér- és sárgás mészkőfalak mutatják a völgyben elterülő gyárak hatalmas éhségét. ... a mészkőbányák délibb oldala eocén-mészkőből (ifjabb) áll. A fejtett követ sikló szállítja le a Portland-cement-gyárba.”^[9]

A kis füzet alapján Tatabányán tett sétánkat lassan be is fejezzük. Még néhány adat és leírás maradt az utolsó oldalakra a klinkerről, a bauxit-cementről és a Karbidgyár működéséről.

E rész befejezéseként egy kis korebeli leírás: „Még számos üzemi épületet látunk, amelyek, mint óriási raktárak, műhelyek, melléküzemek (téglagyár) és segédüzemek (szénmosó, palatörő stb.), a szakemberek érdeklődésére számot tartanak. Mi azokat a telepeket látogattuk végig, amelyek a bányatermelés és a vele kapcsolatos iparok között a legtanulságosabbak és azokat az intézményeket, amelyek előttünk a bányászvilág eddig ismeretlen képét tárták fel.”^[10]

Ennél jobban jómagam sem fogalmazhattam volna meg, hogy miért is lehet Tatabánya turisztikai látnivalókban gazdag város. Mert talán mindannyian beleesünk abba a hibába, hogy ha turisztika, akkor régi épületek, természeti látványosságok iránt érdeklődünk elsősorban. Tatabánya abban a kivételes helyzetben van, hogy a volt bányászatra, iparára és a még megmaradt emlékekre alapozva szervezhetné újjá turizmus és idegenforgalommal kapcsolatos elképzeléseit.

Mint ahogy azért van kezdeményezés pl. terepasztal létrehozására, melyen a régi aknákat, üzemegységeket stb. szeretné a kitalálója megalkotni, szemléltetni. (Ild. e kötetben Vörös Béla adatait egy térkép kapcsán.)

De lehetne még tovább menni Tishti kaszinó és Bánya-kórház tekintetében is. Jómagam el tudnám képzelni, hogy a gőzfürdő is visszakapja régi homlokzatát. Ráadásul mindkét előző épület városképi jelentőségű, ha nem éppen műemlék-jellegű.

A kiadvány három színes térkép-melléklettel is segítette az utazókat. Manapság pedig azokat,

akik érdeklődnek a régi telepek holléte felől, a „város” régi elrendezéséről.

De lépünk tovább. És nézzük meg, hogy mit kínál az 1930-as évek ifjúságának a sorozat a Vértes hegységben. Erről azért gondoltam, hogy írok, mivel az útikalauz azokat a területeket is érinti, melyek egyrészt természeti értékek Tatabánya környékén, másrészt pedig az előbb említett és a turizmussal kapcsolatos bevett gondolatok (műemlékek, természeti érdekességek stb.) alapján fontosnak tartok megemlíteni.

Igaz, van, amelyik nem éppen Tatabánya közvetlen közelében van, de azért tudjuk, nem egy település közigazgatási határain belül kell keresni az érdekességeket, látnivalókat stb. Egy napi járóföldre vannak ezek a bemutatásra váró területek kerékpárral, gyalogosan (túraútvonalon), vagy éppen gépkocsival.

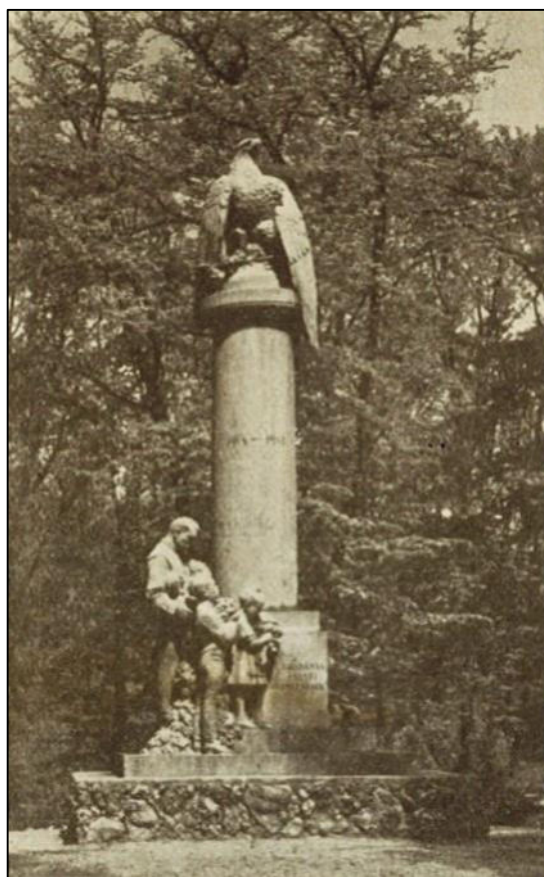
A kiadvány, amelynek segítségével követjük a korabeli iskolai kirándulóvonatot, a sorozat 18-as számú füzete, a Vértes hegység címmel. Érdekes idézni kicsit hosszabban a füzet bevezető szakaszát. Érzékletesen és szinte költőien ír a Vértes hegységről.

„Mint hatalmas sziklaszigetek végtelen sora, úgy emelkedtek ki a pannóniai tengerből a mai Dunántúli Középhegység legmagasabb csúcsai. Ha abban a korban él már ember a földön, csak a tenger elvonulása után vette volna észre, hogy e szigetsorozat a földkéreg rettenetes összetöredezéséből, lesüllyedéséből és emelkedéséből, hirtelen leszakadásából és vetődésekből keletkezett, Keszthely vidékétől a Duna könyökéig húzódó hegyláncolat.

A Vértes ennek a hegyláncolatnak egyik különálló csoportja. Mész- és dolomit alkotta hegyei nem emelkednek nagyon magasra... fennsíkjának körvonalai azonban minden irányban élesen szakadnak le, nyugaton a Bakony felé, a móri mélyedésre, délen a zámolyi medencére, keleten a csodálatosan egyenes váli törésre ... s csak az északi oldalon, a Kis-Alföld felé megy át a hegység – elég hihetetlenül – lankás dombvidékbe.

A fennsíkot legnagyobb részben hatalmas erdőségek, óriási vadaskertek borítják. A vértesi királyi vadászatok már a középkorban híresek voltak. A kiemelkedőbb pontokon festői várromok, a rengeteg belsejében omladozó kolostorfalak emelkednek. Az erdő lombjaiból előtörő sziklaalakzatok, tavasszal a növényzet üde zöldje, ősszel a pusztulásnak induló természet leírhatatlan színpompája s az egész vidéken uralkodó áhítatos csend a Vértest hazánk egyik legszebb tájává teszik; érthető, hogy a vidék bája a legfinomabb lelkű költőink lelkét megihlette.”^[11]

Az iskolai kirándulás tervezett útvonala Budakeszin áthaladva Páty érintésével éri el Zsámbékot, mint az egyik legjelentősebb látnivalóval rendelkező települést. Itt a román-gótátmeneti stílusban épített prépostsági templom romjait lehet megtekinteni.

Hősök szobra a Vida Jenő parkban

Herceghalommal kapcsolatban megtudhatjuk, hogy nevét, mint a Metternich hercegi birtok egyik pusztája kapta. A túraútvonalon sétálók Szent László vizének völgyén keresztül érik el Bicskét. Itt olyan érdekességeket tudhatunk meg,

mint pl. hogy itt állt az első magyar csillagvizsgáló, amely a szabadságharc idején pusztult el. De itt fogadta 1849. január 3-án Windischgrätz herceg a magyar országgyűlés békeköveteit is, akiket gúnyos megjegyzéssel utasított el.

A Hárshegy és a Táborhegy érintésével, a Váli vízen átkelve Felcsút és Alcsút mellett elhaladva Bodmér község déli részét érintve érkeznek meg a turisták a Zámolyi medencébe.[12]

Itt Csákvár nagyközség rendezett, tiszta utcáin haladva nézhetik meg a XVIII. században épült plébániatemplomot. Útba esik a szent Vince apácák kolostora. De a legfőbb látnivaló azonban gróf Eszterházy Mórinak pompás és terjedelmes kastélya, melyhez gyönyörű park csatlakozik.

Kb. 8 km-es távolságra már Kőhányás pusztára érkezik a turista. Ez a pár házból és egy kápolnából álló telep a Vértes legmélyebb nyergét jelöli.

1933. Tatabánya, Kő-hegy, Turul-emlékmű.
Fortepan/A.R.

2 km-rel tovább gyalogolva érkezhetünk meg képzeletbeli utunk során Fejér megyét elhagyva „Komárom-Esztergom ideiglenesen egyesített vármegyébe”.^[13]

„Néhány perc múlva feltűnik elől a Majki apátság tornya és Majk pusztára érünk. Az úttól csak néhány lépés a halastó. Ennek túlsó oldalán magas dombon festőien emelkedik az Eszterházy-kastély, az egykori premontrei prépostság. ... A török időkben elpusztult s később, mikor az Eszterházyak kezébe került, Eszterházy József nagyszabású kolostort és templomot építtetett ide a karmalduli szerzetesek részére 1733-ban.”^[14]

A kastély és a remetelakok megcsodálása után tovább folytatva az utat a Vértes északi lejtőjén a Duna felé ereszkedhetünk le az enyhén hullámos dombvidékre. Egy nagyobb sétával elérhetjük Várgesztes községet, amely fölött Gesztes vára emelkedik. Ez a vár, ahogy a kalauz is írja, a középkorban hatalmas királyi vár volt. Zsigmond, Máris királynő, majd Ulászló is megfordult a falai között. A török időkben többször is elfoglalták. Végül 1597-ben keresztény kézre került. A XVII. század második felében azonban az elhagyott vár omladozásnak indult.

Tovább folytatva az utat ismét Kőhányáspusztá mellett haladunk el. Erős lejtőn lesietve Gánt községbe érkezünk meg. Jobbról és balról is óriási vadaskertek húzódnak meg. A hegyszoroson átjutva hirtelen síkság terül el előttünk: a Zámolyi medence.

„Ez a mélyedés tulajdonképpen a Balaton leszakadásának folytatása. A medence apróbb tavai és vizes rétjei bizonyítják, hogy valaha itt is tó volt. Szemben a Vértes csoportjához számított Velenicei-hegység emelkedik... Ez a hegység azonban már gránitból van építve. Folytatása annak a hatalmas ősz hegyláncnak, amely valaha a Balaton déli partja mentén teljesen lesüllyedt.”^[15]

A kis túrafüzet útvonala tovább folytatódik a gánti felszíni bauxitbánya mellett, majd a Csákvár-Csákberény úton haladva Söréd, Csókakő, Mór érintésével és az ott látható érdekességeket említve érkezik meg Pusztavámig. Nánapi után áthaladva érkezik meg a turista a szentkereszti romokhoz.

Ennek az állomásnak a leírását idézve szeretném a Vértesben tett „látogatást” lezárni.

„Vértesszentkereszt bencés apátsága (vörös klastrom) már a XII. században fennállott. 1478 után a dominikánusoké lesz. 1543-ban a török fel-dúlta és erődöt csinált belőle. A XVII. században a templom és a monostor köveit széthordták épít-kezésre. A csákvári park diadalkapujához és a ta-tai park romjaihoz is innen szállították a követ. Ma már csak az apsis egy darabja s egy falrészlet van meg az épületből, de ezek a töredékek is mu-tatják, milyen fényes és művészi lehetett a 37 m hosszú, 3 hajós, félkörös apsisokkal záródó bazi-lika. A romok festői szépségét még emeli, hogy óriási erdőség belsejében vannak elrejtve.” [16]

Az út még természetesen tovább folytatódik visz-sza, Budapest felé, de célom inkább az volt, hogy a megyéhez, a Tatabányához közelebb eső ré-szekre hívjam fel a figyelmet. Mit is jelentett a „Turizmus anno...” És mit jelenthet a ma embere számára.

Amíg dolgozatom első részében egy ipari, bányá-szati barangolás részesei lehettünk, addig az írás második felében a természeti értékekre, szépsé-gekre és az egy napi járóföldre eső épített érté-kekre igyekeztem felhívni a figyelmet. Bízom ab-ban, hogy ezzel a kis írással is sikerült felhívni a figyelmet arra, hogy igen is van érték Tatabányán és környéké, ami a turizmus és az idegenforgalom célja lehet.

És szándékosan nem írtam itt a szomszédvárról, Tatáról, hiszen az egy másik felségterület.

[1] Budapest székesfőváros iskolai kirándulóvo-natai. Szerk. dr. Bodnár Gyula. 8. Tatabánya. Kiad. Budapest székesfőváros Polgármesteri VII. ügyosztálya. Bp. 1934. 16 p. + 3 térkép (tovább Tatabánya) 15. p.

[2] u. a. és 18. A Vérteshegység. Bp. 1937. 16 p. + 3 térkép (tovább Vérteshegység)

[3] Tatabánya 6. p.

[4] u. o. 7. p.

[5] u. o. 8. p.

[6] u. o.

[7] u. o. 11-12. p.

[8] u. o.

[9] u. o. 12-13. p.

[10] u. o. 14. p.

[11] Vérteshegység 3. p.

[12] u. o. 6-8. p.

[13] u. o. 8. p.

[14] u. o. 8-9. p.

[15] u. o. 11. p.

[16] u. o. 13-14. p.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: MÁRKU MÓNIKA**2020 január**

1.

2019-ben az év könyvtára lett : [hír]. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 005. sz. (2020. január 7.), p. 4.

2.

A buta felnőtt után Robban(t) az iskola is : rendhagyó irodalomórát tartott Lackfi János író, költő a megyei és városi könyvtárban / S. G. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 012. sz. (2020. január 15.), p. 3. - ill.

3.

Az Ady jó lendületben : gond a felújítandó Kernstok-villa sorsa / F. K. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 024. sz. (2020. január 29.), p. 2.

4.

Az irodalom pörgős időutazás : Lackfi Jánost a közönségről és a hamarosan megjelenő könyveiről is kérdeztük / Sugár Gabi. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 019. sz. (2020. január 23.), p. 5. - ill.

5.

Az új megyei könyvtár nyitott lesz a régire, valamint az újra is : huszonegyedik századi intézmény: megújuló épület, bővülő szolgáltatások / Sugár Gabi. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 024. sz. (2020. január 29.), p. 6. - ill.

6.

Bütykölnék és mesét olvasnak a gyerekek. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 018. sz. (2020. január 22.), p. 4. - ill.

7.

Egy délután Lackfi Jánossal : ötvenöt saját könyv, 38 műfordítás - fergeteges stand-up előadások, sírós blokk, öltözködő író / Török Zsuzsa. - In: Kisalföld : a család napilapja : komáromi kiadás. - 75. évf. 015. sz. (2020. január 18.), p. 8. - ill.

8.

Egyre zöldőbb a könyvtár : sokféle módszerrel terjesztik a környezettudatosságot / S. G. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 025. sz. (2020. január 30.), p. 12. - ill.

9.

Elismerést kapott a sári Községi Könyvtár : a díjat a megrendezett programok, a könyvtáros munkája és a látogatók száma alapján adják / G. D. V. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 017. sz. (2020. január 21.), p. 4. - ill.

10.

Előadás : [hír]. - In: Kisalföld : a család napilapja : komáromi kiadás. - 75. évf. 023. sz. (2020. január 28.), p. 9.

11.

Fekete Istvánra emlékeztek : [hír]. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 023. sz. (2020. január 28.), p. 4.

12.

Gazdagították a városukat : a könyvtárban bemutatott az esztergomi Eggenhofer családról szóló könyvet / Walczér Patrik. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 023. sz. (2020. január 28.), p. 5. - ill.

13.

Intézményvezetőt keresnek : [hír]. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 004. sz. (2020. január 6.), p. 4.

14.

Karkötőkkel jelzik a támogatást a betegeknek : az előadáson a méhnyakrákért felelős humán papilloma vírusra is felhívták a figyelmet / W. P. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 022. sz. (2020. január 27.), p. 4. - ill.

15.

Könyvvásár : [hír]. - In: Kisalföld : a család napilapja : komáromi kiadás. - 75. évf. 009. sz. (2020. január 11.), p. 9.

16.

Már négy regénye van / Sugár Gabi. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 011. sz. (2020. január 14.), p. 1. , 5. - ill.

Tartalom: Kipróbálna magát rendezőként : a huszonöt éves költő-slammer-zenésszel ismerkedhetek meg az irodalomórán

17.

Mindennapjaink minőségéről : [hír]. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 015. sz. (2020. január 18.), p. 4.

18.

Műteremben készült alkotások a fiókkönyvtárban / Sugár Gabi. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 009. sz. (2020. január 11.), p. 4. - ill.

19.

Programok : Esztergom. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 012. sz. (2020. január 15.), p. 6.

20.

Szabad a téka, várják a könyveket : [hír]. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 009. sz. (2020. január 11.), p. 4.

21.

Zsófiának nincsenek tabu témái : rendhagyó irodalomóra huszonéves slammerrel, íróval / S. G. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 009. sz. (2020. január 11.), p. 3. - ill.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: MÁRKU MÓNIKA

2020 február

1.

A magyar szépprózát ünnepelték : hat neves szerző részvételével szerveztek író-olvasó találkozót Dorogon / Walczér Patrik. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 044. sz. (2020. február 21.), p. 6. - ill.

A dorogi Gáthy Zoltán Városi Könyvtárban író-olvasó találkozót rendeztek a Magyar Széppróza Napja alkalmából Cs. Szabó Sándor, Cselenyák Imre, Kele Fodor Ákos, Schmöltz Margit, Soós Tibor és Szabó-Berghauer Zoltán írók részvételével.

2.

A nőiesség és az illatok : [hír]. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 044. sz. (2020. február 21.), p. 4.

A naszályi könyvtárban február 24-én Pesti Viktória tart előadást a nőkkel szemben támasztott követelményekről, az anyaságról. Programelőzetes.

3.

Befejeződött a könyvtári sorozat / W. P. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 036. sz. (2020. február 12.), p. 1. - ill.

Az esztergomi Helischer József Városi könyvtárban febr. 10.-én volt a Könyvtári beszélgetések utolsó darabja. Popovits György elnöki elismerést adott át Kovátsné Várady Eszter igazgatónak.

4.

Cél a legkisebbek olvasásra nevelése : [hír]. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 027. sz. (2020. február 1.), p. 4.

A JAMK gyermekkönyvtárának "Az én könyvtáram" című programsorozatról.

5.

Fitness- és wellness központ a római korban : Számadó Emese, a komáromi Klapka György Múzeum igazgatója volt a bibliotéka vendége / Wágner Zsanett. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 032. sz. (2020. február 7.), p. 5.

Febr. 3. Oroszlány: a római kori higiénéről tartott előadást Számadó Emese.

6.

Kollektív tárlaton mutatkoztak be / S. G. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 049. sz. (2020. február 27.), p. 1. - ill.

A Bányász Képzőművész Kör kiállítása a JAMK Népház úti fiókkönyvtárában.

7.

Ludvig Rezső megfoghatta a Szent Koronát / Sárai Evelyn. - In: Kisalföld : a család napilapja : komáromi kiadás. - 75. évf. 045. sz. (2020. február 22.), p. 1., 11. - ill.

Tartalom: Ludvig Rezső kétszer nyolc óráig vizsgálhatta a Szent Koronát

Az Endresz Csoport meghívására Ludvig Rezső aranyműves tartott előadást a Szent Koronáról a komáromi Jókai Mór Városi Könyvtárban.

8.

Magyarország egyik legsötétebb korszakában játszódik a regény : bemutatták Závada Pál legújabb könyvét a Gáthy Zoltán Városi Könyvtárban / Walczér Patrik. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 036. sz. (2020. február 12.), p. 6. - ill.

Hajó a ködben című regény dorogi bemutatójáról.

9.

Medvék jártak a könyvtárban / Walczér Patrik. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 034. sz. (2020. február 10.), p. 1. , 4. - ill.

Tartalom: Több száz medvével is találkozhatunk a dorogi könyvtárban

Szóda Józsefné mackó gyűjteményének bemutatója a dorogi Gáthy Zoltán Városi Könyvtárban.

10.

Minden nap mozgalmas az egykori tantermekben : változatlanul élettel teli a tanulók nélkül maradt főutcai általános iskola épülete / F. K. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 036. sz. (2020. február 12.), p. 3. - ill.

Az Ady Endre Műv. Ház és Könyvtár működik a volt ált. isk. épületében. Programjaik, Nyergesújfalun.

11.

Ősszel adják át az új könyvtárat / Hittaller Andrea. - In: Kisalföld : a család napilapja : komáromi kiadás. - 75. évf. 038. sz. (2020. február 14.), p. 1., 9. - ill.

Tartalom: Ősszel adják át az új megyei könyvtárat : a belső térben fa fogja jelképezni a zöldintézmény jellegét

Mikolasek Zsófia, a tatabányai József Attila Megyei és Városi Könyvtár igazgatója az új könyvtár építéséről, modernizálásáról, szolgáltatásairól.

12.

Postarablás, balek módon : a film elnyerte az Emir Kusturica által alapított Kustendorf fődíját, az Aranytojást / Kiss T. József. - In: Kisalföld : a család napilapja : komáromi kiadás. - 75. évf. 031. sz. (2020. február 6.), p. 8.

Borbás Dávid Kristóf Wartburg című rövidfilmjét vetítik az érdeklődőknek a megyei könyvtár Van Valami Filmklubjában a Szent Borbála téren. Programelőzetes.

13.

Programok : Oroszlány. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 049. sz. (2020. február 27.), p. 5.

Az oroszlan yi Kölcsey Könyvtárgyermekek könyvtárában könyves bütykölésre várják a gyerekeket. Programajánló.

14.

Programok : Oroszlány. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 029. sz. (2020. február 4.), p. 5.

Könyves farsangot szerveznek az oroszlan yi könyvtár kamaratermében. Programajánló.

15.

Programok : Oroszlány. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 041. sz. (2020. február 18.), p. 5.

Az oroszlan yi Kölcsey-könyvtár gyermekkönyvtára könyves bütyköldét szervez. Programajánló.

16.

Programok : Komárom. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 041. sz. (2020. február 18.), p. 5.

A komáromi Jókai Mór Városi Könyvtárban Ludvig Rezső aranyműves tart előadást A Szent Korona vizsgálatának eddigi eredményei címmel. Programajánló.

17.

Programok : Oroszlány. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 042. sz. (2020. február 19.), p. 5.

Az oroszlan yi könyvtár Műélmény kávézó című rendezvényének vendége Sallay Edit énekművész és Zámbó Kornél grafikus lesznek. Programajánló.

18.

Programok : Komárom. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 043. sz. (2020. február 20.), p. 5.

A komáromi Jókai Mór Városi Könyvtárban Ludvig Rezső aranyműves A Szent Korona vizsgálatának eddigi eredményei címmel tart előadást. Programelőzetes.

19.

Programok : Oroszlány. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 048. sz. (2020. február 26.), p. 5.

Az oroszlan yi Kölcsey-könyvtár Az én könyvtáram pályázat keretén belül márciustól elindítja a Legyél te is diákkönyvtáros elnevezésű programot.

20.

Programok : Oroszlány. - In: Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf. 050. sz. (2020. február 28.), p. 5.

Az oroszlányi Kölcsey Ferenc Könyvtár könyves
bütyköldét szervez gyermekeknek. Program-
ajánló.

21.

Tizenöt esztendő követően búcsúzik a nép-
szerű rendezvény : Szűcs Nelli és Trill Zsolt sze-
mélyében művész házaspár járt a könyvtárban /
Walczer Patrik. - In: Komárom-Esztergom Me-
gyei 24 Óra. - 31. évf. 037. sz. (2020. február
13.), p. 5. - ill.

Az esztergomi Helischer József Városi Könyvtár
Könyvtári beszélgetések rendezvénysorozatának
utolsó vendégei Szűcs Nelli és Trill Zsolt szín-
észházaspár voltak.

22.

Több kreativitásra biztatta olvasóit / K. D. - In:
Komárom-Esztergom Megyei 24 Óra. - 31. évf.
037. sz. (2020. február 13.), p. 2.

Az ácsi városi könyvtárban a településről elszár-
mazott Szalai Réka író tartott könyvbemutató-
val egybekötött író-olvasó találkozót.
